

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

33. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

17. SRPNA 2008

Z obsahu:

Krácejme ve světle

Homilie Svatého otce
Benedikta XVI. v katedr-
ále Panny Marie v Sydney

- strana 2 -

Pán Ježíš

o svých kněžích

Maria a Nejsvětější Trojice

- strana 4 -

Maria vyzdvížena do nebe

Lorenzo Villar

- strana 5 -

Eucharistický život podle příkladu svatých (13)

- strana 6 -

Výsada pracovat pro Boha

Sestra Marese Ramslová:

bohatý život porodní
asistentky, misionářky
a ochránkyně života

- strana 8 -

Vidění Boha dle svatého Augustina a zviditelnění našeho Pána výstavbou

30 studní v Africe

- strana 12 -

Misijní solidarita

- strana 13 -

Přípravné modlitby kněze ke mši svaté (2)

Modlitba svatého
Tomáše Akvinského

- strana 17 -

Guido Reni: Korunování Panny Marie (kolem r. 1607)

Editorial

Nanebevzetí Panny Marie je článkem víry jen pro katolické křesťany. Pravosláví nepokládá za potřebné takovou pravdu definovat a oslavuje ji jako samozřejmou. Snad je tomu tak proto, že ji nikdy nepotřebovali před nikým obhajovat. Naopak protestanté tuto pravdu zcela odmítají a snad tím přispěli k jejímu závažnému potvrzení. Odvolávají se na to, že v Písmu o tom není řeč. O vztahu božského Syna k jeho nejsvětější Matce máme v evangeliu skutečně velmi málo zpráv. Na některých místech máme dokonce dojem, jako by tento vztah byl až neuvěřitelně chladný. Odpověď na její otázku v chrámě po třídenním úzkostném hledání může budit dojem, jako by celou touto příhodou byla vlastně sama vinna. Reakce na prosbu v Káně vyznívá, jako by se zbytečně starala o věci, které se jí netýkají, a odpověď po upozornění na její přítomnost v davu je ještě méně lichotivá. Teprve ve slovech pronesených k Matce z kříže můžeme vycítit také jeho hlubokou synovskou lásku a starostlivost. Lakonický přístup evangelií k Ježíšovu vztahu k Marii si skutečně někteří vyložili tak, jako by její role v podstatě skončila tím, že přivedla na svět Ježíše z Nazareta a pak ustoupila do role statistů. Přisuzovat jí něco více by prý znamenalo zastínit a degradovat roli Božího Syna. Uvědomují si však vůbec kritické mariánské úcty, že tím přisuzují Bohu jednání, které právem odsuzujeme i u lidí? Co bychom si mysleli o muži, který by od své ženy nečekal nic více, než že mu zplodí syna? Jediný Prostředník, Spasitel a Vykupitel byl nejdříve Syn Panny Marie, která se právě proto stala Nevěstou Ducha Svatého. Že by Boží vztahy byly méně pevné, méně věrné a méně naplněny láskou, než jak to právem očekáváme jako lidé mezi sebou?

Že skutečnost je zcela opačná, uvědomujeme si právě při oslavě

Mariina nanebevzetí. Když Bůh pozvedá člověka k nejvyšší možné důstojnosti, neděje se tak nikdy na úkor jeho vlastní velikosti, nýbrž právě naopak, zjevuje to jeho slávu, především slávu jeho lásky. Panna Maria je nejpilnějším a nejdokonalejším spojením člověka s Bohem. Vždyť právě v Panně Marii se naplno uskutečňuje ideál, který měl Bůh na mysli, když se rozhodl stvořit člověka. Ale Pannu Marii spojují navíc s Bohem zcela konkrétně právě ty nejdůležitější a nejvznešenější vztahy, kterých si nejvíce ceníme i zde na zemi mezi sebou. Jsou to v obou případech vztahy, na kterých závisí vznik a zachování života: vztah Nevěsty a Matky.

Bůh požaduje od muže a ženy, aby „byli jedním tělem“. Tuto dokonalou jednotu může Bůh požadovat od lidí právě podle svého vlastního příkladu, který sám uskutečňuje v nejvyšší a nejdokonalejší podobě. Když si nejvyšší svatý Bůh zvolil za svou Nevěstu a Matku neposkvrněnou Pannu, jeho láska, úcta a vděčnost k ní přesahují všechno lidské pomýšlení. Nikdy nemůže dojít k tomu, že by její role skončila a ona měla ustoupit někam do pozadí, jako by mu překážela. Její místo jako od věků vyvolené nejmilejší Dcery Otce zůstává na věky po Božím boku, přesněji řečeno přímo v samotném lůně Nejsvětější Trojice. Ona je a zůstane její největší slávou a ozdobou.

A to tím spíše, že její role neskončila tím, že o Letnicích byla jednou z těch, kteří v hořejší místnosti očekávali a přijali Ducha Svatého, což je v Novém zákoně poslední místo, kde je výslovně jmenována. Nebyla ve Věčeřadle jen čestným hostem. Její život zde na zemi po Letnicích nebyl něco jako zasloužený odpočinek. Maria nedokončila svůj život jako důchodkyně, ale z nevěrohodnějšího pramene se dovidáme, že její život byl skrytým pokračováním Kalvárie. Žádný

Pokračování na str. 11

Kráčejme ve světle Homilie Svatého otce Benedikta XVI. v katedrále Panny Marie v Sydney

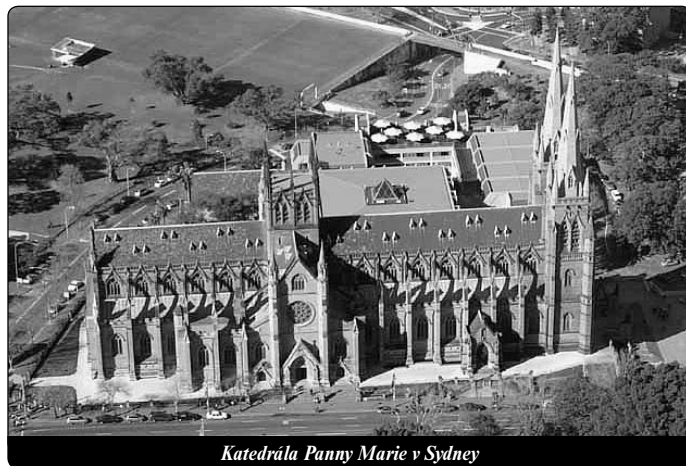
V této vznešené katedrále s radostí pozdravuji své bratry biskupy a kněze, jáhny, osoby zasvěcené Bohu a laiky arcidiecéze Sydney. Zvláště zdravím semináristy a mladé řeholníky, přítomné mezi vámi. Oni jsou podobně jako mladí Izraelité z dnešního prvního čtení znamením naděje a obnovy Božího lidu a jako oni mladí Izraelité i tito mají za úkol budovat Boží dům pro budoucí pokolení. Když obdivujeme tuto vznešenou stavbu, jak nepomyslet na zástupy kněží, řeholníků a věřících, kteří každý podle své role přispěli k výstavbě Církve v Austrálii? Myšlenky míří především k oněm rodinám usedlíků, kterým pater Jeremiáš O'Flynn svěřil Nejsvětější Svátost v době, kdy odjížděl, k „malému stádcí“, které si zamilovalo a uchovalo tento drahocenný poklad a předalo ho budoucím generacím, které vybudovaly tento velký svatostánek k Boží slávě. Radujme se z jejich věrnosti a vytrvalosti a zavažme se, že ponese dále vpřed jejich úsilí pro šíření evangelia, pro obrácení srdcí a růst Církve ve svatosti, v jednotě a v lásce!

Připravujeme se na posvěcení nového oltáře v této úctyhodné katedrále. Jak nám připomíná výrazným způsobem čelní skulptura, každý oltář je symbo-

lem Ježíše Krista, který je přítomen uprostřed své Církve jako Kněz, Oltář a Oběť (srov. velikonoční preface), Ukřižovaný, který se stal našim Nejvyšším Knězem, který se za nás věčně přimlouvá. V liturgii Církve a především ve slavení mše svaté, která se uskutečňuje na všech oltářích světa, zve nás, údy svého mystického Těla, abychom sdíleli jeho sebeobětování. Volá nás jako kněžský lid nové a věčné smlouvy, abychom v jednotě s ním přinášeli svou každodenní oběť za spásu světa.

V dnešní liturgii nám Církev připomíná, že tak jako tento oltář jsme i my postaveni „stranou“ pro službu Bohu a budování jeho království. Velice často se totiž ocitáme utopeni ve světě, který by chtěl postavit Boha „stranou“. Ve jménu svobody a lidské autonomie se Boží jméno přechází mlčením, náboženství se redukuje na osobní soukromou zbožnost a víra se z veřejného místa odstraňuje. Často podobná mentalita, která je tak dokonale v protikladu k podstatě evangelia, může dokonce zatemňovat naše vlastní pojetí Církve a jejího poslání. I my se můžeme ocitnout v pokušení redukovat život a víru na otázku pouhých citů a učinit ji neschopnou

Pokračování na str. 16

Katedrála Panny Marie v Sydney

Víra pohanské ženy

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Veliká je tvá víra, staň se ti, jak chceš!

Nemůžeš dnes najít svého Přítele v Galileji? Čeká tě dnes ještě více překvapení. Pospěš do Fénicie. Potkáš se zde s kananejskou ženou, která ho také hledá s velkou toužebností. Přidej se k ní a můžeš si být jist, že ho spolu najdete. Dej si od ní vyprávět, proč tak toužebně hledá židovského Divotvůrce.

Tuto matku potkalo veliké neštěstí. Dítěte, kterému darovala život, se zmocnil zlý duch. Čím větší je její láska k drahé dceři, tím větší je její bolest, ale také tím větší je její rozhodnost podniknout cokoli, jen aby jí pomohla. Ačkoliv se chování její dcery tak strašně změnilo,

neodsuzuje ji ani se jí nezříká, ale vytrvale hledá možnost, jak ji vysvobodit. Je připravena snést každou oběť i pokoření.

I tragické neštěstí může být cestou k požehnání. Tato žena se doslechla o Ježíši z Nazareta. Z její lásky vzešla naděje i hluboká víra. Zjistila si o tomto Proroku všechny dostupné informace. Vypravila se za ním daleko do jeho vlasti. Netuší, že těm, kteří ho hledají s vírou a pokorou, vychází Ježíš sám vstříc. Ukaž jí Pána, kterého s takovou důvěrou hledá. Sotva ho spatří zpovzdálí, začne hlasitě volat svou vroucí prosbu. Sleduj ji pozorně, protože dnes k tobě promluví Pán příkladem této pohanské ženy.

Ale zdá se, že Ježíš její prosby vůbec nebere na vědomí. Ve skutečnosti naslouchá jeho srdce těmto výkřikům a prosbám plným víry s velkým potěšením. Chce je slyšet co nejdéle. Kdyby jí okamžitě vyhověl, možná bychom se o tomto případu ani nedověděli. Nenechej se odradit, jestliže se ti ihned nedostává vyslyšení. Boží velkodušnost vždy mívá ve skutečnosti mnohem více než tvoje prosby.

Vytrvalý křik kananejské ženy probouzí nevoli učedníků. Přimlouvají se, aby měli klid. Kdyby pomysleli na hloubku její mateřské bolesti, prosili by za ni spíše ze soucitu. Nestává se ti také, že prosíš za druhé, ale myslíš přitom spíše na sebe? Nemáš kolem sebe někoho, kdo je ti nepříjemný tím, že potřebuje pomoc? Až žena odejde, bude řada na tobě. Začni volat i ty, aby Pán vyléčil tvé srdce z posedlosti sebeláskou.

Poslouchej pozorně, proč Ježíš odmítá přimlůvu učedníků. Je poslán, aby zatím pomáhal jen svému národu. Jeho příchod dovršuje všechna zaslíbení, která dal Hospodin svému vyvolenému národu. Právě jemu jsou určeny všechny ty nesčetné divy Ježíšovy milosrdné lásky. Jak odpoví Izrael na tak velkou Boží přízeň? Největší nevděčností se může Pán dočkat právě u těch, které nejvíce obdaroval. Není to smutné?

Kananejská žena si dodala odvahy k rozhodujícímu kroku. Prodrala se mezi učedníky až k Ježíši a poklekla u jeho nohou. Pohanka, která byla zvyklá klanět se bezduchým modlám, vzdává pokorně úctu živému Bohu. Vidí u tohoto cizince to, co nerozpoznali jeho vlastní rodáci, ačkoliv je Hospodin už tisíce let vede a učí.

Pane, pomoz mi!

Ježíš vidí až na dno její duše. Jeho srdce se raduje z její víry, s jakou se tak málo setkává v Izraeli. Ta poslední námitka, kterou nyní uslyšíš, nemá tuto ženu zranit ani ponížít. Při své odpovědi myslí Ježíš také na tebe, aby ti na případu této prosebnice ukázal, co je zdrojem a podmínkou opravdové víry.

Udivuje tě tichá pokora, s jakou trpící a prosící matka přijala nelichotivou poznámku, kterou bys ty asi těžko přenesl přes srdce? Je to tím, že Ježíšova slova ji vlastně nepřekvapila. Už od té chvíle, kdy se rozhodla vypravit se za ním, hledala ho v přesvědčení, že je tou poslední z posledních. Je přesvědčena, že národ, ze kterého vzešel tak velký Prorok a Divotvůrce, musí být veliký. Ale její víra nespolehá na žádnou vlastní zásluhu, na žádný vlastní nárok. To jediné, s čím počítá, je dobrota tohoto Pána, která je jistě tak veliká, že shlédne i na jednu z těch, které právem řadí mezi psíky. *Od té hodiny byla její dcera zdravá.*

Poděkuj Ježíši i té šťastné matce, že ti ukázali, jak se máš přibližovat k Bohu. Velikost víry je v její pokoře. Čím hlubší je tvé přesvědčení o vlastní ubohosti a nehodnosti, čím více se blížíš pravdě, že si vůbec nezasloužíš Boží slitování, tím více přitahuje jeho milosrdnou lásku.

Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekterý národ. Kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ!⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ responsoriální žalm 66

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 56,1.6–7

Toto praví Hospodin: „Šetřte práva a jedejte podle spravedlnosti, neboť se již blíží má spása, již se ukáže má spravedlnost. Cizince, kteří Inou k Hospodinu, kteří mu slouží a milují jeho jméno, jsou jeho služebníky, všechny, kteří zachovávají sobotu bez znesvěcení a lpí na mé smlouvě, přivedu na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby. Jejich oběti a žertvy budou mi potěšením na oltáři; neboť můj dům bude domem modlitby pro všechny národy.“

2. čtení – Řím 11,13–15.29–32

Bratři! Vám, (bývalým) pohanům, říkám: Já jako apoštol pohanů vykonávám svou službu s velkou pečlivostí. Chtěl bych tím vzbudit žárlivost u svých soukmenovců a aspoň některé z nich zachránit! To, že byli vyloučeni, přineslo světu smíření (s Bohem). Co teprve bude znamenat, až budou znova přijati? To bude úplné vzkříšení z mrtvých! Vždyť Boží dary a povolání jsou neodvolatelné. Vy jste se kdysi chovali k Bohu odmítavě, ale nyní se vám dostalo milosrdenství, protože židé odmítli přijmout víru. Stejně tak se oni chovají nyní odmítavě, protože vám se dostává milosrdenství, aby se ho potom dostalo také jim. Bůh totiž dopustil, že všichni upadli do neposlušnosti, aby všem prokázal milosrdenství.

Evangelium – Mt 15,21–28

Ježíš odešel z Genezareta a odebral se do tyrského a sidónského kraje. A tu z toho kraje vyšla jedna kananejská žena a křičela: „Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův! Moje dcera je krutě posedlá.“ Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili ho: „Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí.“ Odpověděl: „Jsem poslán jen k ztraceným ovcím domu izraelského.“ Ona mezitím přišla, klaněla se mu a pravila: „Pane, pomoz mi!“ On jí však odpověděl: „Není správné vzít dětem chléb a hodit ho psíkům.“ Ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psíci se živí kousky, které padají ze stolů jejich pánů.“ Nato jí řekl Ježíš: „Ženo, jak veliká je tvá víra! Staň se ti, jak si přeješ.“ A od té chvíle byla její dcera zdravá.

PROSBA O MODLITBU za budoucnost vydavatelství Matice cyrilometodějská s. r. o. a redakce Světla

Dům na Dolním nám. v Olomouci, kde jsme již 19 let v nájmu, je na prodej. Vzhledem k umístění v samém centru Olomouce je pro nás jeho cena zcela nedostupná. Proto vás, naše příznivce, prosíme o modlitbu, aby Pán na přimlůvu Panny Marie a svatého Josefa řídil kroky majitele domu, aby se dům dostal do dobrých rukou a, pokud v něm nebudeme moci zůstat, aby nám Pán pomohl nalézt vhodné prostory, kam bychom se mohli i s naší tiskárnou přestěhovat. Děkujeme. *Redakce Světla*

Pán Ježíš o svých kněžích

MARIA A NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Je-li Maria Snoubenkou Ducha Svatého, je jí také proto, aby z něho plodila kněžská povolání, která slouží Církvi, aby je chránila, pečovala o ně, formovala je, živila a nikdy neopouštěla. Ona je – plná radosti – přítomna každému kněžskému svěcení a v čase mše svaté je všechny doprovází u oltáře.

Ona spolu s Duchem Svatým pečuje o semeno, které Duch Svatý vložil do kněžské duše při mystickém vtělení, které se uskutečňuje ve mši svaté, stále je přetváří v Ježíše, aby v nich rostl a zdokonaloval se, a to nejen v každém rysu mého obrazu, ale aby byli ochotni zcela se přetvořit ve mne.

Jako Dcera Otce je Maria živoucí podřízeností jeho nejsvětější vůli: Ona přijala božské mateřství se všemi jeho bolestnými důsledky, které pro ni plynuly z této významné výsady. Její „Fiat“ vyvolalo blažený úsměv Otce, který k ní chová něžnou lásku, neboť ona je jediná, koho On sám od věčnosti utvářel pro sebe k tomuto cíli: být Matkou vtěleného Slova skrze dílo Ducha Svatého, protože nikdo nebyl dcerou Otce tak milovanou a tak dokonalou. Bez Marie by nebylo vykoupění, ani Církve, ani Eucharistie, ani spásy lidského rodu.

Maria byla tvorem, který Trojice chtěla mít jako nezbytný pro uskutečnění svých plánů, a s touto neposkvrněnou Pannou spojila neoddelitelně plán spásy ztraceného lidstva.

Hned po mně, který jsem se stal člověkem, byla Maria korouhví jeho vítězství; ona od prvopočátku své existence stále rostla v milosti a byla zcela ve vlastnictví Nejsvětější Trojice. Při vtělení se Maria stala Matkou-Pannou skrze dílo Ducha Svatého a skrze nejčistší oplodnění Otce; a naplnila svou roli

s větší dokonalostí než jakákoliv matka a zcela se ztotožnila se svým božským Synem.

Maria neměla ani jednu myšlenku, ani jednu touhu, která by nesměřovala k tomu, aby se prakticky ve mně uskutečnila Otcova vůle. I v přirozených úkonech matky ve vztahu k synu byla Maria nadpřirozená a dokonalá, protože věděla velmi dobře, že její Syn je Bůh.

S jakou něžností, s jakou péčí se mnou zacházela! Jak zapomínala na sebe, jaké sebezapření a jakou prostotu, sladkost a čistotu myšlenek měla Maria! Jaké okouzlení a jaké útechy pro mě vyhradila tato obdivuhodná

Conchita Armida

Matka, zcela zasvěcená službě mé bytosti a mému životu!

Sledovala mě a ztotožňovala se se mnou do té míry, že žila lidský život na božské úrovni. Jakou důvěru jsem mohl mít ke své matce, která žila jen pro mne, jejíž srdce bilo unisono s mým, jejíž bolesti byly mými bolestmi a mé ideály jejími, je-

již duše byla taková, jako by to byla moje Duše!

A i přes to, jak láskyplně citlivé bylo moje Srdce, musel jsem souhlasit s tím, aby byla ukřižovaná, aby její život byl plný trpkostí, jak prorokoval Simeon, a to z vůle Otce, který při vši své lásce jí dával trpět, aby ji ponoril do nejvyšší oběti, před kterou se chvěla, a to vše v očekávání mých potup a strašného utrpení, které jsem musel vytrpět pro spásu nevděčného světa.

Maria nic nepřehlížela, její mateřské Srdce krvácelo předem v bolestné perspektivě, která se měla uskutečnit a které jako duše do mě zamilovaná nesměla a nechtěla klást nejmenší odpor. Jak jsme si rozuměli! Jak se naše láska slévala s láskou Otce a naše vůle splynula do Jeho jediné vůle! Náš život ve spojení se svatým Josefem byl láska a mučednictví, mučednictví a láska.

Ona viděla u paty kříže, jak se rodí moje Církev, a ve svatém Janu přijala do svého Srdce místo mne všechny kněze celého lidstva jako jejich Matka.

V mučednictví své osamocnosti obdržela ve spojení s mými zásluhami, jak jsem ti již řekl, všechny milosti pro své syny, kteří se právě narodili na Kalvárii v jejím srdci. Nemohla je opustit a bylo nutné, aby – naroubování na jejího božského Syna – byli spaseni jejími bolestmi, protože milost stojí krev a bolest.

Je zřejmé, že všechny milosti jsem získal Já svým utrpením, svou smrtí a svým životem ustavičně ukřižovaným. Ale musely procházet skrze Srdce Matky, jediný pramen, skrze který tečou všechny milosti na lidstvo a zvláště na moje kněze.

A proč? Protože ona byla Spoluvykupitelka, první, která pokračovala v mém umučení na zemi, ona, která s mými apoštoly založila Církev, Ochránkyně a Matka kněží, Královna všech svatých.

Ale tím neskončila její role uvnitř Nejsvětější Trojice. Ona jako Nevěsta Ducha Svatého

mu musela pomáhat tak jako na počátku, aby vytvářela Ježíše v srdcích kněží, aby je přetvářela ve mne, aby na světě zůstalo nikoliv mnoho kněží, ale jeden Kněz, jeden Spasitel duší, Já v nich a oni ve mně, aby ovoce v duších bylo pravé a trvalé, protože nikdo, kdo není spojen s Kmenem, nemůže přinášet ovoce věčného života.

Toto je postavení a role Nevěsty Ducha Svatého v Církvi: bdít nad kněžími, pečovat o kněze, ustavičně se přimlou-

hlubokých božských osvěcení, která ji zaplavují a prostupují.

Tak jako ona nikdo nevstoupil do Svatyně Božství a nerozjímal o božském plánu Trojice s Církvi a kněžími. Proto Maria, Dcera Otce, Matka Syna a Nevěsta Ducha Svatého, je tou, které byl svěřen úkol harmonizovat Církev, sjednotit kněze a učinit je dokonalými v jednotě s Trojicí.

Ale jak může Maria realizovat tento úkol? Tak, že přetváří kněze ve mne. Když se jí to da-

Ona viděla u paty kříže, jak se rodí moje Církev, a ve svatém Janu přijala do svého Srdce místo mne všechny kněze celého lidstva jako jejich Matka.

vat a prosit za tuto vyvolenou část Božího lidu, doprovázet je v jejich službě a stát jim po boku zvláště při mši svaté. A pracovat v nich od počátku mystického vtělení v jejich duších až do jeho úplného rozvoje, aby se v určitém smyslu ztratil tvor a oni zůstali jen druhým Kristem.

Je to Maria, kdo uskutečňuje tyto dokonalé transformace, jak se to stalo v duši svatého Pavla, který řekl: „Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus.“ Jen tehdy je Maria spokojena, protože jen tehdy naplnila zde na zemi, v Boží Církvi, své slavné poslání jako Nevěsta Ducha Svatého. Jestliže Duch Svatý je duší Církve, pak Maria je vzácný nástroj, který nejen vytváří Ježíše v duších kněží, ale dělá z nich samotného Ježíše, přetváří je v něho. A proč? Pro slávu Trojice, aby oslavila její jednotu tím, že do ní vlévá všechny srdce kněží.

Maria je ta, která více než kdokoli jiný mohla ve svém životě kontemplovat Nejsvětější Trojici, která zná nejdůvěrněji motiv oné blízkosti a pouto, které váže všechny tři božské osoby. Ona má rozkoš a zalíbení v jednotě bytí a v prostotě podstaty, protože Marii se více než kterémukoli jinému tvorů dostalo

ří, je šťastná, protože její štěstí je svázáno se štěstím Trojice a se slávou Trojice.

Chtěl jsem vám dát poznat tuto pravdu, abych vám podal další důkaz své lásky, abych vám zjevil, jak se o vás Maria stará, jak se za vás modlí a neúnavně pro vás pracuje. Když kněží dospějí k tomu, aby byli mnou, přetvoření ve mne, je to pro Marii velký dar a ona je bude milovat jako miluje mne, bude více pocíťovat, že jsou jejími syny a zahrne je jako mne obzvláštní něžností své mateřské lásky, bude je provázet svou přítomností více či méně citelnou, ale v každém případě skutečnou, aby dosáhli nebe.

Z hloubi duše dnes volám a vroucně je žádám: Pánovi kněží, milujte Marii a přetvářejte se ve mne skrze Marii.

Co jiného jim mohu říct a co jiného jim mohu darovat? Moje láska zjevila a postavila jim před oči tolik pravd: kéž by byli vděční tím, že budou milovat Marii, následovat ji a budou učenlivými a milujícími v jejich rukou, aby dospěli k přetvoření ve mne.

Z knihy Conchity Cabrery de Armida: Sacerdoti di Cristo.

Città Nuova, Řím 2008, str. 387-392

Přeložil -lš-

Maria vyzdvižena do nebe

Oslavnosti 15. srpna oslavujeme Marii vzatou s tělem i duší do nebe. Její tělo tak bylo postaveno Bohu po boku, protože vedle Něho je místo i pro tělo. Tak se nebe stalo něčím již nikoliv vzdáleným a nepoznaným. Je to místo, které určitým způsobem již známe a které můžeme předjímat zde na zemi. S Mariiným nanebevzetím propukla na zemi radost, protože s Mariiným tělem vstoupila do nebe i země. Její na nebe vzaté tělo je znamením Kristova vítězství, které započalo jeho zmrtvýchvstáním a nyní se rozšiřuje i na to, co bylo stvořeno. Maria potvrzuje, že původní projekt stvoření nepadl, ale právě se uskutečňuje. I přesto, že člověk je hříšný, Bůh je silnější. I přes sílu smrti vítězí Bůh, vítězí život, vítězí láska.

Velikost člověka

Nyní, když je Maria v nebi, máme v nebi Matku, a jestliže je v nebi Matka, nebe má srdce a toto srdce je srdce mateřské.

Matka si nemůže nic více přát než blaho svých dětí. Její děti budou šťastné, jestliže jako ona dají ve svém životě místo Bohu. Maria touží, aby Bůh byl na světě velký, aby byl velký v nás, aby byl v nás všech přítomen. Nebojí se, že by nám Bůh mohl být konkurentem v našem životě, že by nám svou velikostí mohl odejmout něco z naší svo-

body, z našeho životního prostoru. Ona ví, že jestliže Bůh je veliký, i my jsme velcí. Náš život není utiskován, nýbrž pozdvižen a rozšířen: právě tím se šíří Boží jas a sláva.

Skutečnost, že naši prarodiče smýšleli opačně, byla jádrem prvotního hříchu. Báli se, že Bůh je příliš velký, že jim odnímá něco z jejich života. Mysleli, že musí Boha omezit, aby měli prostor sami pro sebe.

To je také velké pokušení současné moderní epochy posledních tří čtyř staletí. Stále více se smýšlelo a také říkalo: „Ten Bůh nám neponechává naši svobodu, dává příliš malý prostor našemu životu. Bůh proto musí zmizet. Chceme být samostatní, nezávislí.“

Povolání k věčnému životu

Ale kde zmizí Bůh, i člověk přestává být veliký, ztrácí svou božskou velikost, ztrácí ze své tváře Boží jas. Nakonec zůstává jen jako produkt slepé evoluce a jako takový může být také zneužíván. Jen tehdy, je-li veliký Bůh, je veliký také člověk. Tak tomu bylo u Marie a ona chce, aby tomu tak bylo i u jejich dětí.

Mariino nanebevzetí vyjadřuje krásným způsobem to, co říkali církevní Otcové počínaje Irenejem Lyonským ve II. století: „Bůh se stal člověkem, aby se člověk mohl stát Bohem.“ Stát se Bohem: to jest živým tvorem, jehož život nemá meze, je to život osvobozený od zla a od smrti.

Dvě nanebevzetí

Křesťanský Východ má dvojí ikony, které nám pomáhají pochopit tento svátek. Na první je matka, která nese a chrání své dítě a někdy jako „Něžná Panna“ naklání svou tvář k tváři Syna. Maria jménem celého lidstva přijímá Boha. To je první nanebevzetí: božského do lidského. ►

Na druhé ikoně se děje něco právě opačného: matka je mrtvá. Její ostatky, černá kukla, ztrácí horizontálně svou kompozici: prostor smrti se otevírá, zjevuje se Kristus, vertikálně jako Vítěz ve vertikální záři, která činí z obrazu kříž slávy. Bere do rukou Mariinu duši zobrazenou jako malé dítě, které nese ve své náruči k naplnění nového narození v nebi. Na některých ikonách tiskne svou tvář k tváři ženy - dítěte. Je to zárodek a anticipace proměnění všeho tvorstva. Druhé nanebevzetí, tentokrát lidské do božského.

Církev totiž brzy dospěla k intuici, že Mariino tělo zářačně „soudržně“ s tělem Zmrtvýchvstalého nemohlo zůstat vězněm smrti. Tak Bohu, který se stal člověkem, odpovídá člověk, který byl zbožštěn, a první lidskou bytostí, která je přítomná s tělem i duší v božské slávě, je „Žena oděná sluncem“, o které mluví Apokalypsa.

Maria prosí za naše osvobození

Maria se již nachází za hranicí smrti a soudu v onom světě, které Písmo nazývá Boží království. A přesto zůstává lidská, nekonečně mateřská, zůstává zcela obrácená k lidem, k jejich utrpení, k jejich putování, které se často uskutečňuje v tápání Církve. Ve velké spiritualitě antické církve a v lidových legendách je to ona, která pronáší nad peklem, a také nad naším

vnitřním peklem, prosbu za všeobecnou spásu.

Východní texty homilií počínaje V. stoletím hovoří o Usnutí Panny Marie - tzn. o pokojné smrti, ve které duše vstupuje do míru - a o jejím tělesném nanebevzetí - duše opět spojená s tělem do jednoty osoby (jak se to stane jednou s každým z nás) je nyní vzata do nebe.

Některé legendy, bohaté na obsahový význam, jsou rozesety v nejstarších liturgiích. Zatímco anděl oznamuje Marii její smrt, apoštolové, roztroušení po celém světě, jsou zázračně přeneseni k jejímu lůžku. Ona je těší, žehná jim a prosí za pokoj pro celý svět a usíná. Pohřbí jí v Getsemanech. Třetího dne se jí Maria zjevuje při slavení Eucharistie a apoštolové nacházejí prázdný hrob.

Původ svátku

Původně se tato událost slavila jako „statio“ (liturgie se dříve slavila na různých místech zvaných statio), které bylo umístěno do blízkosti Betléma. Nanebevzetí se slavilo původně jak na Východě, tak na Západě v měsíci lednu. Letní svátek vznikl v Byzanci kolem roku 600, pak se přenesl i na Západ díky papeži Teodorovi I., který pocházel z jeruzalémského kléru.

V roce 1950 vyhlásil Pius XII. slavnostně dogma o Mariině nanebevzetí, které se přidružilo k dogmatu o neposkrvněném početí. Východní církev, která se připravuje na slavení tohoto svátku patnáctidenním postem, nepokládá za potřebné vyhláso-

vat podobné dogma, ale nikdo z pravoslavných nepopírá usnutí a nanebevzetí Panny Marie: „Ona je Matkou života a ten, který přebýval v jejím panenském lůně, ji přenesl do života...“ Do dejme, že mariánská úcta je na Východě takřka všudypřítomná a velmi diskretní.

Smysl svátku

Jak na Západě, tak na Východě je nanebevzetí znamením posledních věcí. V Marii, „dceři vlastního Syna“, jak říká Dante, je nám dána anticipace oslavy celého vesmíru, ke které dojde na konci věků, až bude Bůh „všechno ve všech“ a „všechno ve všem“.

Maria, pozvednuta do nebe, na rozdíl od Krista, který vystoupil sám, je naší „zaslíbenou zemí“. Usnutí a nanebevzetí anticipuje paruzii a není proto náhodou, že na velkých freskách, které zdobí vnější stěny moldavských klášterů, je „kmen Jesse“ zobrazen jako veliký kosmický hořící keř.

Nanebevzetí předjímá a připravuje náš společný osud. V těle Panny, symbolicky pohřbeném apoštoly (připomínka Velikonoc) v Getsemanech (připomínka umučení, jediného zdroje naší spásy); v tomto těle vynešeném do slávy, do původního a konečného světla, Nestvořený přijímá všechno stvoření, jak říká svatý Jan Damascénský: „Raduj se, božský zárodek země, zahrado, do které je umístěn Strom života!“

*Z Maria Ausiliatrice 7-8/2008
přeložil -lš-*

ŽALOBA PROTI STÁTU

Rodina Kargových z Lochau v Rakousku chce podat žalobu na rakouský stát. Podle jeho současného právního stavu je jejich dítě, které se narodí s rozštěpem páteře, diskriminováno. Vadu dítěte zjistila prenatalní diagnostika, rodiče však odmítli usmrtit dítě potratem. I postižený jedinec má právo na úctu a lidskou důstojnost. Nejvyšší rakouský soud totiž vydal rozsudek, podle kterého narození postiženého dítěte poškozují rodinu a společnost. Žalobou bude napaden rakouský paragraf, podle kterého může být těžce postižené dítě usmrceno i bezprostředně před porodem.

Kath-net

Ježíš se svou reálnou přítomností přebývá v našich svatostáncích. Tentýž Ježíš, kterého nosilo panenské lůno, je zavřen v malém lůně čisté hostie. Tentýž Ježíš, který byl bičován, korunován trním a ukřižován jako oběť za hříchy světa, přebývá v ciboriu jako Hostie obětovaná za naši spásu. Tentýž Ježíš, který vstal z mrtvých a vystoupil na nebesa, kde slavně kraluje po pravici Otce, přebývá na našich oltářích, obklopen takřka nekonečnými zástupy andělů, kteří se mu klanějí, jak to viděla blahoslavená Anděla z Foligna v jednom vidění.

Ježíš je totiž stále s námi. Ano - „Ježíš je tam!“ Svatý farář Arský nemohl skončit, když opakovatel jen tato tři slůvka, a utápel se v slzách. Také svatý Petr Julián Eymard zvolal uchvácen: „Ježíš je tam! Proto všichni za ním!“ Když svatá Terezie od Ježíše slyšela někoho, jak říká: Kdybych viděl Ježíše... Kdybych mluvil s Ježíšem..., odpovídala živě: „Ale copak Ježíš není přítomen živý a skutečný v Eucharistii? Proč hledáte jiného?“ Svatí opravdu jiného nehledali. Věděli, kde je Ježíš, a netoužili po ničem jiném, než aby mohli být s ním nerozděleni se srdcem i s tělem. Není snad první nezbytností lásky být stále s tím, koho milujeme? Proto jak víme, návštěvy Nejsvětější Svátosti a svátostná požehnání byla horoucí touhou světců, tajnou i zjevnou. Čas na návštěvě u Ježíše je celý časem lásky, kterou najdeme v ráji, protože jen „láska nikdy nepřestává“ (1 Kor 13,8). Svatá Kateřina Janovská se nemýlila, když říkala: „Čas strávený před svatostánkem je nejlépe využitý čas mého života.“

Podívejme se na některé příklady svatých.

Svatý Maximilián Kolbe, apoštol Neposkrvněné, již jako mladý student dělal v průměru deset návštěv Nejsvětější Svátosti denně. Během školního roku v době přestávek mezi jednotlivými

Eucharistický život podle příkladu svatých (13)

NÁVŠTĚVY U JEŽÍŠE

vými hodinami běžel do kaple a tak stačil dopoledne vykonat pět návštěv u Ježíše. Ve zbytku dne vykonal dalších pět, z toho v polední přestávku, která byla v Římě jako závazná doba, navštívil kostel, kde byl výstav Nejsvětější Svátosti. Také svatý Robert Belarmin od mládí cestou do školy a ze školy procházel čtyřikrát kolem kostela: čtyřikrát denně se zastavil na návštěvě u Ježíše.

Kolikrát i nám se přihodí, že jdeme kolem kostela? Je to možné, že jsme tak necitelní a tvrdí? Svatí doufali, že někde cestou narazí na kostel. My naopak jsme zcela lhostejní, i když se ocitneme před ním. Ctihodný Oriol napsal: „Vedou-li k nějakému místu dvě cesty, jdu po té, kde se setkám s kostelem, abych byl co nejbližší Nejsvětější Svátosti. Když vidím místo, kde přebývá Ježíš, jsem velice spokojen a říkám: – Jsi zde, můj Bože a mě všechno.“

Andělský mladík svatý Stanislav Kostka využíval každou volnou chvíli, aby zašel za svátostným Ježíšem. A když tam právě nemohl jít, obracel se na anděla Strážce a řekl mu důvěrně: „Můj drahý anděli, běž tam místo mne.“ To je nápad opravdu andělský. Ale proč si ho neosvojit? Anděl strážný by byl velmi šťastný, kdyby nás mohl poslechnout. Ani mu nemůžeme dát vznešenější a šťastnější poslání.

Svatý Alfons Rodriguez byl vrátný. Musel často procházet kolem dveří kaple. Nuže, nikdy se nestalo, aby se neotočil a neposlal Ježíši alespoň pohled lásky! Když pak vycházel z domu a když se vracel, vždy zašel k Ježíši a žádal ho o požehnání. Svatý Augustin napsal o své mat-

ce Monice, že každý den kromě účasti na mši svaté navštěvovala ještě dvakrát Ježíše, ráno a večer. Totéž dělala jiná svatá matka sedmi dětí blahoslavená Anna Maria Taigi. Svatý Václav, český kníže, vycházel mnohokrát ve dne i v noci, dokonce i za zimních mrazů, aby navštívil v chrámech Nejsvětější Svátost oltární.

Jiný velký příklad z domu vládců: Když svatá Alžběta Uherská si jako dítě hrála s družkami v královské rezidenci, volila si vždy místo v blízkosti kaple, a pak – zcela tiše a nenápadně políbila zámek dveří a říkala: „Můj Ježíši, já si hraji, ale nezapomínám na Tebe. Požehnej mně i mým družkám. Na shledanou!“ To je láska!

Jedno ze tří fatimských dětí, František, malý mystik, se zvláště vášnivě konal návštěvy Eucharistie; chtěl před svatostánek chodit co nejčastěji a setrval, jak dlouho jen mohl, blízko „skrytého Ježíše“, jak nazýval Eucharistii s dětskou a hlubokou vroucností. A když ho nemoc připoutala na jeho chudé lůžko, svěřil se své sestřenci Lucii, že jeho největším utrpením je skutečnost, že nemůže navštěvovat „skrytého Ježíše“, a pro-

sil sestřenci, aby ona zašla za „skrytým Ježíšem“ a odevzdala mu jeho polibky a jeho vroucí city. Ten chlapec nás učí, jak máme milovat!

A ještě: Svatý František Borgia vykonal denně nejméně sedm návštěv. Svatá Magdaléna de Pazzi jich v jednom období svého života vykonala denně třicet tři. Totéž dělala blahoslavená Maria Fortunáta Viti, pokorná benediktinská mniška našich dnů. Blahoslavená Agáta od Kříže, dominikánská terciářka, dosáhla až jednoho sta návštěv mezi domem a kostelem. A co říci o Alexandrině Da Costa, která – připoutána nehybně na lůžku – dlouhá léta nedělala nic jiného, než že létala srdcem ke všem „Svatým Svatostánkům“ na zemi?

Snad nás tyto příklady udivují a může se nám zdát, že jsou to výjimky mezi světci. Ale není tomu tak. Návštěvy svátostného Ježíše jsou úkonem víry a lásky. Ten, kdo má více víry a lásky, cítí více potřebu být s Ježíšem. A z čeho žili svatí, ne-li z víry a lásky? Jeden dobrý katechista vysvětloval jednou svým chlapcům: „Kdyby k vám přišel anděl z nebe a řekl vám: – Ježíš je osobně v tom a tom domě a čeká na vás – nenechali byste všeho a neběželi tam? Přerušili byste jakoukoliv zábavu, zanechali každého zaměstnání, cítili byste se poctěni a šťastni, že můžete přinést malou oběť a jít za Ježíšem. Nuže, uvědomte si,

že Ježíš je ve svatostánku a čeká vás, protože vás chce mít nablízku a touží zahrnout vás milostmi.“

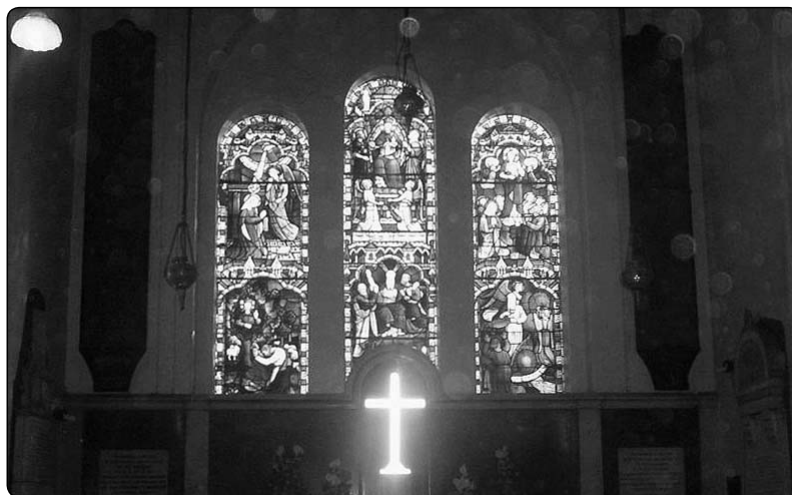
A s jakým napětím lásky pociťovali světci fyzickou přítomnost „Ježíše osobně“ ve svatostánku a jeho touhu, aby nás měl nablízku? S takovým napětím, že svatý František Saleský řekl: „Desettisíckrát denně bychom měli navštívit Ježíše ve Svátosti Oltární!“

Naučme se od světců i my milovat návštěvy svátostného Ježíše. Chodme za ním. Setrvávejme s ním, rozmlouvejme s ním s láskou o tom, co máme na srdci. On k nám obrátí svůj láskyplný pohled a přitáhne nás na své srdce. Svatý farář Arský říkal: „Když promlouváme k Ježíši s prostotou a z celého srdce, on to dělá jako maminka, která drží hlavu dítěte ve svých dlaních, aby ji zahrnula polibky a něžnostmi.“

Jestliže nedokážeme při návštěvách mluvit s Ježíšem sami od sebe, obstarajme si překrásnou knížku svatého Alfonse Návštěvy Nejsvětější Svátosti, kterou četl P. Pio denně se slzami v očích před vystaveným Ježíšem dříve, než udělal svátostně požehnaní.

Začněme a budme věrni v tom, že vykonáme alespoň jednu návštěvu Ježíše, který nás očekává s úzkostí a s láskou. Dělejme alespoň „malé návštěvy“, vstupujme do chrámu, kdy jen můžeme, poklekňme a řekněme s láskou: „Ježíši, jsi zde! Klaním se Ti, miluji Tě, přijď do mého srdce!“ Je to věc prostá a krátká, ale velmi spasitelná. Vzpomeňme si na slova sv. Alfonse z Liguri: „Buďte ujištěni, že ze všech okamžiků vašeho života budou okamžiky strávené před božskou Svátostí ty, které vám dají nejvíce síly během života a největší útěchu v hodině smrti i po celou věčnost.“

(Pokračování)
Překlad -lš-

Sestra Marese Ramslová: bohatý život porodní asistentky, misionářky a ochránkyně života.

Se skloněnou hlavou, v tiché modlitbě růžence, tak ji znají mnozí Videňáci, kteří jdou kolem potratové kliniky na Masném trhu. Sestra Marese Ramslová si nikdy nemyslela, že bude muset jednou převzít zdanlivě nevděčnou roli modlit se na veřejnosti za nenarozené děti a jejich matky. Jako řeholní sestra totiž nastoupila jinou dráhu. Jaká to byla dráha, o tom mi vypráví zajímavým způsobem v Centru pro život hned vedle potratové kliniky.

Narodila se v Kuchlu u Salcburku v početné rodině. Šest z jejích sedmi sourozenců ještě žije. Přišla na svět jako třetí. Narodila se v těžké době. Její rodiče byli sedláci. Otec přišel v první světové válce o nohu, pomocných sil nebylo, matka pracovala ve stáji a otec vařil.

Po osmileté základní škole navštěvuje Marese kurz vaření a šití, aby z ní byla dobrá hospodyně. To však neodpovídá jejím představám, protože už od 11 let toužila být misijní sestrou. Rodiče jsou pro ni příkladem víry. I přes všechny obtíže se jim dařilo připravit dětem nádherné dětství.

Děti mohou často sedávat otci na klíně a on jim vypravuje příběhy z Písma. Každý první pátek chodil ke svatě zpovědi a svatému přijímání. Laskavý, bez křiku a bití vyzařuje přirozenou autoritu, kterou všichni respektují. Sestra Marese dále vypráví: „Otec říkal: – Jen chod'te do kostela každý den. – My jsme to však nepraktikovali. Proč chodit každý den na mši? Druhé děti také nechodí. Někdy jsme kostelem jenom prošli a pak jsme prohlíželi výkladní skříně. Na otázku: – Byli jste v kostele? jsme mohli odpovědět: Ano,“ směje se sestra.

Jak se jí v 11 letech zdálo samozřejmé, že bude misijní sestrou, když byla starší, přišly po-

Výsada pracovat pro Boha

chybnosti. Otec souhlasil, aby mladí lidé chodili tančit. Dcerám však radil, aby dobře poslouchaly, co si mladí mužové vykládají mezi sebou, zvláště, když něco vypijí. Tak mohou slyšet, co si opravdu myslí. „Nezahazujte se, jste příliš drahocenné,“ říkal jim. Pro ni však bylo stejně jasné: „Bůh nás všude vidí. Je vždy s námi. V jeho přítomnosti bych se nechtěla nikdy blamovat. To bych nedokázala.“

Když se zamilovala, zdálo se, že přání stát se sestrou je velmi daleko. Mít rodinu je přece krásné a Pán Bůh si může najít jinou misijní sestru. Ale přece: Kdykoliv se objevily nějaké obtíže v mezilidských vztazích, dostavil se neklid a vnitřní pokoj byl ten tam. Po dlouhém usilovném přemýšlení našla konečně jistotu: chce jít do misii. „Když ty, Ježíši, se mi dvoříš, čím jsou ostatní muži vedle tebe?“ To byla rozhodující otázka, na kterou si dala sama odpověď. Poslední pochybnosti vyléčila pouť do Lurd.

8. září 1958 žádá o přijetí u sester Služebnice Svatého Duha. „Nyní jsi našla pokoj!“ – vnímala, když vstoupila do kláštera.

„Jak na to reagovali rodiče?“ zeptala jsem se. „Když jsem odešla, otec soudil, že je to horší, než kdyby mu amputovali druhou nohu. A pokud bych dospěla k přesvědčení, že to nebylo správné, všechny dveře pro mě zůstávají otevřeny. Matka byla přesvědčena, že už se nevrátím. Měla jsem dostatek času na to, abych se rozhodla.“ – „Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se nazpět, není hoden nebeského království,“ domnívala se. „Já jsem také měla často chuť od vás utéct, bando, a kde byste byli, kdybych od vás odešla?“ Ještě jiná rčení vštěpovala dceři: „Když něco začneme, máme to dovést do konce.“

Taková mateřská slova jí v životě často pomáhala, když např. jako čekatelka pocítila v Stockerau hrozný stesk po domově. Tehdy ji představená potěšila: „Raduj se, žes měla tak krásný domov – stesk měly na začátku všech-

ny. Ale to přejde.“ A tak se skutečně stalo. Když ji přišli rodiče navštívit, bylo to nejtěžší již překonáno. „K čemu se hodíš, tam patříš,“ ví od té doby.

I v prvním roce v USA, to bylo již po koncilu, napadla ji matčina slova. Tehdy opouštěli řeholníci a řeholnice valem své kláštery a říkalo se: „Hloupi zůstanou, chytrí odejdou a svatí zemřou.“ Zda měla tehdy pochybnosti? „Nikdy jsem své volby nelitovala. Stálo mě to mnoho, než jsem se pro ni rozhodla, a tehdy jsem si pomyslela: Když ses pro tuto službu rozhodla, tak tu zůstaň.“

Již první rok v Americe se jí stala nehoda. Při procházce v parku ji kousl pavouk, nebezpečná „černá vdova“. Následky cítí dodnes. Měla štěstí, že přitom nepřišla o nohu. Lékaři v pověstné klinice Mayo jí věnovali tu nejlepší péči, později ji operovali, ale domnívali se, že nebude moci vykonávat povolání, při kterém by musela delší dobu stát. Celé roky nemohla obout normální obuv.

Přes tento handicap pokračovala důsledně ve své cestě. Po absolvování ošetrovatelské školy a roční praxi v USA absolvovala školu porodních asistentek v Irsku. „Sestry mě tam naučily všemu velmi důležitému, i tomu, co dělá lékař. Věděly, že v Africe, kam jsem měla jít, není lékař vždy po ruce.“

A pak přišla Ghana, kde zůstala sestra Marese 21 let. Nejdříve pracovala v klinice na jihu země. Tři sestry jsou tu odkázány samy na sebe, měsíčně se rodí až 230 dětí a lékař v okolí není žádný. Vděčně se ohlíží za tímto obdobím: Ani jedna matka nezemřela, ačkoliv asistovala u tisíců porodů. „Každý porod je nádherný zážitek,“ září.

Odpovědnost za stanici spočívala na ní. Mnoho věcí chybělo, z počátku i voda. Na jednu příhodu nikdy nezapomene. Právě když pomohla porodit jedné ženě – bez rukavic, protože žádné nebyly –, prosila pomocnici,

Sestra Marese Ramslová

aby jí nalila vodu na zakrvácené ruce. Ale voda nebyla. „Zlobila jsem se a poznamenala jsem: – V Americe jsem se vyučila ošetřovatelkou, v Irsku porodní asistentkou a teď není vody na moje zakrvácené ruce? Jsem příliš dobrá na toto místo! Ale v nitru jsem uslyšela jasně poselství: – Je to pro tebe velká výsada, že můžeš pro Mne pracovat, a je to jedno, kde! – To sedělo!“

Kdekoliv pak pro Pána pracovala, věděla: Je to zvláštní výsada. A potvrzují to četné malé i velké zázraky, které mohla zažít. Při jednom porodu dvojčat jedno z nich leželo obráceně. Císařský řez nebyl možný. Co dělat? Střelná modlitba – a dítě se otočilo a obě děti přišly normálně na svět. I při trojčatech šlo všechno dobře a... v Ghaně má mnoho děvčat z vděčnosti k ní jméno Marese.

Bylo tu třeba zvládat množství úkolů: oběti dopravních nehod a jiných neštěstí, pečovat lékařsky o školy, v jedné škole porodních asistentek vyučovat. Sestra vysazuje s ženami stovky stromů: manga, pomeranče, grapefruity, citrony. Rozvinula zde i včelařství. Krásné je, že je zde mnoho katolíků, že sestry mají kapli, kde celebruje rakouský kněz, a denně mají mši svatou.

Protože nemocná noha vypadá nehezky a je silná, dostane jméno „Sestra s nohou“. Ale nezůstane jen u této nohy, dvakrát prodělá tyfus, pak malárii, nemoci, které se tu hromadně vyskytují.

Po těchto čtyřech letech se hlásí k přeložení do nemocnice na severu země. Zde převezme vedení. Zařízení patří sice státu, ale vedou ho řeholní sestry. Denně 250 pacientů, malárie, horečky úrazy, vředy, těhotné ženy.

Zde na severu přijde poprvé do styku s problémem potratů. Na převážně katolickém jihu tento problém nebyl. Ale zde se dovídá od jednoho spolupracovníka, že jeden lékař provádí tajně na operačním sále potraty a za

peníze. Rozhněvaná sestra nezná omluvu pro takové jednání. U nás ne! Lékař je propuštěn.

Po tomto nasazení přejímá sestra Marese na šest let vedení řádu v Accře. Ale pak jí to stačí. Už dost práce ve vedení. Chce být opět porodní sestrou.

Ale vše dopadne jinak. Po jedné návštěvě doma se dovídá: Potřebujeme tě nutně pro jednu nemocnici. Sestra Marese je nešťastná. Opět starosti. Bude mít lékaře po ruce? Bude zde plyn, prostředky na sterilizaci, dostatek infuzí, léků, pro každé oddělení jedna sestra? Je v zásobníku voda, je benzin pro auto?

A v této malomyslnosti zažije velkou zkušenost s Bohem. „Co se tak staráš o tuto nemocnici, snaž se jen o to, připravit mi radost,“ slyší vnitřní hlas. A hned je jí jasné: „Ano, proč se děláš tak důležitou?“ Nakonec si řekne: „Celý ten náklad je pro Tebe, ne pro mne.“ A spadne z ní těžké břemeno a zjišťuje, že Pán se opravdu denně stará, v neposlední řadě díky podpoře, která přichází z domovské farnosti. Z Kuchlu dostává léky, peníze pro hloubení studní pro nemocnici a mnoho jiného.

Zvláště vděčná je za tuto ochranu, když jednou bezstarostně cestuje mikrobusem. Se čtyřmi spolecestujícími přeletí přes hromadu kamení, křovisko,

kolem dvou stromů a skončí v jámě. Nikdo není zraněn! Ale jak se dostat ven? Objeví se místní skaut s osmi mladými lidmi. Jednoduše dostanou vozidlo opět na silnici. V dílně, kde auto prohlíželi, řekli: „Někdo dal vozu křídla, musel to být anděl strážný. Nikde ani škrábanec!“

21 let v Ghaně patří k nejkrásnějším rokům jejího života, říká sestra se zářícíma očima. Ti lidé tam, jejich silná víra, důvěra v Boha, to vše na ni silně působilo: „Bůh hraje v každodenním životě u nich jedinečnou a velkou roli. Před prací se lidé vždy obracejí k Bohu s chválou a prosbami.“

SEMINÁŘ UNIE KŘESŤANSKÝCH PEDAGOGŮ

Unie křesťanských pedagogů České republiky ve spolupráci se sesterskou organizací slovenských pedagogů pořádá pod záštitou Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho **letní seminář pro křesťanské učitele**, který se uskuteční **ve dnech 18. – 22. srpna 2008 v Duchovním centru sv. Františka z Pauly ve Vranové u Brna (klášter paulánů).**

Cílem semináře je přispět k objasnění podstatných aspektů křesťanské výchovy a jejího evangelizačního poslání se zřetelem k charakteru, nárokům i nebezpečím současné technické civilizace. To vše ve vztahu k funkci a možnostem školy. Chceme napomoci učitelům stanovovat výchovné cíle a hledat účinné způsoby k jejich naplňování. Přednášky a diskuse formou „kulatého stolu“ začínají každý den počinaje úterým v 8.30 hod. a dotýkají se následujících témat: 1. „Křesťanský životní styl a jeho realizace“ (19. 8.), 2. „Preventivní výchova“ (20. 8.) a 3. „Nedocenené obsahy vzdělávacích programů“ (21. 8.).

V roce 1993 opouští Ghanu a přichází do Německa. Potřebují zde sestru pro africké azylanty. Rozloučení je těžké. „Rozhodl jsem se, že budu následovat Ježíše,“ zpívá jeden slepý pacient při rozloučení. Čtyři roky působí sestra Marese v Cáchách, pomáhá Afričanům, kde může, když jsou nemocní, v nemocnici, při problémech se zaškolením dětí, když se ocitnou ve vězení. Jednou se jí podaří dostat z vězení muže, kterého křivě obvinili. Opět pomůže domácí farnost zaplatit obhájce, který obnoví proces s Afričanem.

Nakonec skončí sestra Marese ve Vídni. Má si zde sama najít práci. Nejdříve pracuje v nemocnici. Ráda by pracovala pastoračně ve věznicích. Nevyjde to. Konečně ji jedna spolusestra pozve na adoraci za nenarozené děti. Velice dojata se ptá, zda by nemohla spolupracovat. „Vy jste dar z nebe,“ zní odpověď. Jak je to pravdivé, pomyslela si.

A tak zůstane u ochránců života. Nejdříve se snaží poznat spiritualitu, která vede tuto práci. Modlitba a mnoho lásky k bližním jsou předpokladem, jinak to člověk nevydrží. To vím ze setkání s pracovníky Centra pro život v 1. vídeňském okrsku.

Je u té práce věrně již 11 let. Nejdříve dělala poradkyni na ulici. Oslovuje ženy a páry, kteří jsou na cestě do potratové kliniky, nabízí informační materiál o nenarozených dětech, o potratu a možné pomoci v Centru pro život. Brzy pozná, že rozhodující je modlitba.

Tě se plně věnuje: nejdříve v kapli Centra a už dlouho i na ulici vedle vchodu do kliniky. Ona, která neměla dlouho zůstat stát, stojí celé hodiny na jednom místě. Vypravuje: „Jsem tak vděčná, že mám tolik času k modlitbě, protože mohu průběžně prožívat zázraky milosti, když se žena přece jen rozhodne pro dítě.“ „Pane, běž s ní dovnitř, dej, ať vyjde opět s dítětem,“ modlí se zde. „Jak je to krásné, když některá vyjde ven veselá a uvolněná“

► a později děkuje: – Děkuji, že jste se za mne modlila. Nemohla jsem to udělat.“

Mimoděk si pomyslím: Není tomu tak, že zde před potratovou klinikou to bylo poprvé, co se někdo za tyto ženy modlil? Uvažuji o této mateřské, srdečné sestře, jejíž hlubokou lásku k lidem zřetelně cítím. Proto se u ní nyní cítím tak dobře.

Jaké zkušenosti máte s modlitbou na ulici? Nádherné, dobré, méně dobré, ale i špatné. „Lépe poznáváme společnost, vidíme, jak mnozí jsou vnitřně nemocní,“ povzdechne si. Slyším, co musí někdy vyslechnout: – Ubohá podvodnice, žebračko, neohrabanče, to jsou tituly, které slyší. „Ženy, převážně starší, které jdou kolem a dávají průchod své agresi, jsou často postižené, mnohdy hluboce vnitřně zraněné si zde připomínají svůj příběh,“ vysvětluje sestra Marese s pochopením. „Ale my nikoho neodsuzujeme.“

„Modlete se raději za živé děti,“ zvolala nedávno zlostně jedna žena. „Ale vždyť ony jsou živé,“ odpověděla jsme jí se stopou humoru. Posílá za mužem, který jí vytrhl růženec a pak ho roztrhal, poplival a hodil na zem, požeňání a modlitbu. O těchto nehezkých zážitcích mluví nerada, ale vidí za nimi i něco dobrého: „Když to člověk snese, vzejde z toho vždy něco dobrého, snad obrácení, opět vyjde žena s dítětem v lůně jako odměna za snesenou agresi.“ Věřím jí, když dodává: „Co všechno si Pán nechal líbit!“

Napadnou mě slova svatého Pavla: „Když jsem slabý, tehdy jsem silný“, protože Bůh může být silný, když mu obětujeme své slabosti.

Ale jsou zde i krásné zážitky. „Je to dobré, že zde stojíte. Bůh vám to odplatí,“ řekla jedna. A jiný: „Je to super, co zde děláte.“ A je to super. Tisíce dětí již byly zachráněny v tomto Centru pro život. Tak řekla jedna šťastná matka sestře na ulici: „Vy jste mi před lety pomohla, nyní jsem se vdala, mám hodného muže, kte-

rý dítě přijal. Dostali jsme ještě dvě další...“

Jiný příklad: Jednou k ní přišlo děvčátko a řeklo, že mamince je zle, že zvrací. Sestra Marese jde s děvčátkem a vidí, že matka je těhotná a domnívá se, že dítě si nemůže nechat. „My si ho necháme v každém případě. Přijď zítra do Centra.“ Tam ženě skutečně pomohli: místem kuchařky a stálým bytem. Později přišla žena k sestře a vyprávěla: „To dítě, které jsem nechtěla, nám přineslo požeňání.“

A jiná mladá žena celá šťastná mohla vyprávět: „Dítě, které jsem původně chtěla potratit, jsem díky poradě a modlitbě porodila.“ Nyní mohla přesvědčit těhotnou sousedku, aby si dala v Centru poradit. I toto dítě bude žít. Velice správně odpověděla tato tak mateřská žena na otázku: „Máte děti?“ výstižně: „Ano, velice mnoho!“

Záležitosti všech, kteří se sestře Marese svěří, přijdou do plastického ranečku, který visí na sošce Panny Marie u sestry doma. Sestra je přesvědčena: Matka Boží je všechny odnáší k Pánu. A sestra ho prosí: „Ty všechny provázíš na jejich cestě. Ty jsi se potil krví. Nenechej je padnout.“ Při exerciciích jednou udělala zkušenost. Měla písemně dokončit větu, která začínala slovy: „Jsem nesen přesvědčením, že...“ „Vlastně jsem chtěla napsat něco jiného, ale Pán mi řekl, co tam má stát, totiž: – ...že já ti nikdy nedám padnout.“

„A o tom se přesvědčuji den co den znovu. Musíme se však zapojit všichni. Jako křesťané jsme všichni misionáři. Každému jde o něco.“ Proto se modlí stále znovu: „Pane, zehnej všem, ať se nikdo neztratí. Za všechny jsi už zaplatil.“

Když jsem řekla sestře, jak velice obdivuji její práci a její odvalu, nechápe mě. „Že zde mohou být k Boží slávě, pracovat pro něho, to je jedno kde, je přece výsada.“

*Z Vision 2000 - 3/2008
přeložil -lš-*

Mariánský sloup a ideál

(K informaci Nová publikace, Světlo 26/2008, str. 8.)

Děkuji Pánu Bohu, Panně Marii a také obětavcům za zdánlivě skromnou, ale výstižnou publikaci o Mariánském sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Publikace patří k pravdivým pohledům na začátky naší politické samostatnosti. (Mariánský sloup byl stržen 3. 11. 1918.)

Zadívejme se – spíše milujícím srdcem než jen zvědavýma očima – na dobový obrázek strženého sloupu (na str. 31). Rozlámaný sloup včetně sochy Panny Marie na dlažbě... Tváře lidí smutné a spíše zděšené... Je tomu letos 90 let. Už to začíná patřit do historie. Ale: není snad stržený mariánský sloup – aspoň zčásti – (nebo snad i více?) – obrazem přítomného života našeho národa? Pozorujeme srdcem, které miluje národ i naši stověžatou Prahu.

Naše ekonomické údaje stoupají nahoru. Ale to není předpokladem automatického růstu duchovního. Mnoho našich bratří a sester nemá dost odvahy (nebo snad ani úmyslu) zavázat se byť jen čestným slovem k povinnosti a toto čestné slovo dodržet ať ve studiu, v zaměstnání, v sebevýchově, v manželství... Nepřipadá nám někdy, že jsme jako charakterově polámané sloupy jedinců, manželství, rodin a mnoha jiných společenství...? Nenecháváme se příliš unášet – jen jako živočichové – svými neuspořádanými pudy, neovládanými smysly a vášněmi? Či jsme naprosto už zapomněli, že člověk je sice také živočich, ale živočich rozumný, který je schopen myslet a usuzovat, živočich se svobodnou vůlí, která není volností k čemukoli, kdykoli a jakkoli, ale je schopna zvolit směřování k pravdivému dobru, které přísluší lidské dokonalosti, úplnosti a tím ke skutečnému štěstí, ke stavu blažených?

Naše dvě lidské složky – stránka tělesná a stránka du-

chovní – žel – nejsou téměř nikdy zajedno. Každá z nich táhne jinam. Je v nás napětí. Stále musíme volit mezi tím, co chce tělo, a tím, k čemu nás vede duch.

Apoštol svatý Pavel – jehož jubilejní rok právě nyní prožíváme – píše o této skutečnosti (pod vlivem Ducha Svatého) takto: „K jakým skutkům vede tělo, je všeobecně známo. Je to: smilstvo, nečistota, chlipnost, modloslužba, čarodějnictví, nepřátelství, sváry, žárlivost, hněvy, ctižádost, nesvornost, stranicství, závist, opilství, hýření a jiné takové věci. – Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost...“ (List Galafanům, kapitola 5, verše 19–23)

Není nám nás samých líto? Nejsme už přesyceni a znechuceni domnělými sladkostmi těla, které v nás a mezi námi plodí tolik hořkosti?

Mariánský sloup na Starém Městě pražském byl postaven v roce 1650. Z vděčnosti k Panně Marii a s úctou k Ní. Zvláště mladé generaci, která se obětavě angažovala pro život, byla spolehlivou životní oporou, „sloupem“ Panna Maria. Dívka, snoubenka, manželka, matka – i vdova. A v každé životní pozici služebnice Páně, služebnice Božího řádu, služebnice Boží vůle, která je pro nás ta nejlepší (i když nemusí být vždy pohodlná!). A poněvadž služebnice, pak tedy královna.

Znovuvztyčení mariánského sloupu v Praze může být problémem. Vztyčíme-li však ve svých srdcích znovu ideály mariánské, bude vztyčení jejího sloupu samozřejmým naplněním touhy srdcí, která znovu zmoudřela.

Svatá Panna Maria, Trůne Moudrosti, prosíme: dej nám naději!

*Olomouc 30. 6. 2008
P. Erich Peřík*

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

člověk ji v podílu na utření jejího božského Syna nemůže předstihnout. To, čeho jsme v pozdějších dějinách svědky u tolika vyvolených duší, to všechno prožívala Maria zde na zemi v nejvyšší možné míře. Bůh si ji ne zvolil jako pasivní nástroj, ale jako nanejvýš aktivní Prostřednici a Spoluvykupitelku.

Příběh evangelia není uzavřený příběh, nýbrž úvod do velkého dějinného dramatu, ve kterém všechno to, co se odehrálo viditelně v prvních třech desetiletích křesťanské éry, se dále odehrává v nejšířší duchovní rovině. Prvotní příkaz „plodte a množte se a naplňte zemi“ má svůj smysl právě v tom, aby se vytvářely přirozené předpoklady pro jiné, nadpřirozené plození, aby se rodil a množil božský život Božích dětí, aby se podle Božího plánu mohlo nejdokonaleji a nejlépe uskutečnit, co chtěl první člověk provést na vlastní pěst: Být jako Bůh.

Boží Syn se vtělil z Ducha Svatého a narodil z Marie Panny jako Prvorozený všeho tvorstva, které je rovněž povoláno, aby se znovu zrodilo stejnou věčným Otcem zvolenou cestou: skrze Ducha Svatého z Panny Marie.

Duchovní život se nerodí a nerozvíjí před naším zrakem tak evidentně jako život přirozený. Je neviditelný právě proto, že je mnohem vyšší, dokonalejší a daleko překračuje všechno přirozené, ale platí v něm obdobné zákonitosti, jaké jsme poznali při vtělení a zrození Božího Syna. Musíme se zbavit představ, jako by termíny „Boží dítě“, „život v Bohu“, „znovuzrození“ byly jen nějaké symboly. To všechno jsou skutečnosti mnohem skutečnější, než si dokážeme ve své omezenosti představit. A tak také věta, že Maria je naše Matka, není jen nějaký emocionální výrok, ale nejreálnější skutečnost, stejně jako je skutečností, že každé Boží dítě je proto Boží dítě, že se podobně jako Bo-

ží Syn vtělilo z Ducha Svatého a narodilo z Marie Panny. Proto tak, jako Marii potřeboval Boží Syn, i my ji potřebujeme jakožto tu, která je pro nás bezprostřední dárkyní a prostřednicí Bohem darovaného života. Ne my jsme si ji zvolili, ale dal nám ji sám nebeský Otec jako to nejlepší, nejkrásnější, nejvznešenější a nejsvětější, co se od věčnosti zrodilo v jeho otcovském Srdci.

Ježíšův postoj k oslavě jeho Matky je zcela jiný, než jak se domnívají skeptici a kritici mariánské úcty. Sotva který člověk by zapěl takový chvalozpěv na svou matku, jaký sám Boží Syn nadičkoval ctihodné Conchitě Armidě.⁽¹⁾ Jak velice mu záleží na tom, aby své Matce udělal radost! Raduje se z každé radosti, kterou zakouší ta, která s ním sdílela všechny bolesti. Znovu se tak vracíme k otázce smysluplnosti zjevení, kterých se dostalo od Boha omilostněným osobám. Tato zjevení jsou velkou katechezí, která vysvětluje podrobně samotné Zjevení a zvýrazňuje jeho velikost. Na obdivuhodně obšírných sděleních, která nám zanechala Conchita Armida, je úžasné, do jak nádherného světla staví všechno, co jsme sice dávno znali, ale do čeho jsme zdaleka nedokázali proniknout. Jako bychom zatím chodili kolem nádherného zámku či chrámu, do kterého jsme vlastně ještě nemohli vstoupit. Čteme-li úchvatná Ježíšova důvěrná sdělení, máme při tom dojem, jako by nás vedl k sobě domů, do své intimity, přičemž jeho „doma“ není něco mimo Něj, ale On sám. Je to jako evangelium, ale vyprávěné

nikoliv od vnějších svědků, ale jsou to nejnítěnější zážitky samotného hlavního Aktéra. Takové poznání, takové pronikání do Božích tajemství, které není náš výmysl, ale Boží sdělení, to je pravý pokrok ve věcech víry, pokrok, jaký potřebujeme, který probouzí náš úžas a naši úctu

a nutí nás padnout na kolena. Všechny reformátorské kroky, které se vydaly cestou zjednodušování, snižování úcty a decimování jejich projevů, jdou zcela opačným směrem. Komu může vadit titul Spoluvykupitelka, když sám Pán Ježíš o něm mluví jako o samozřejmosti již před sto lety? Titul Spoluvykupitelka není o nic větší než titul Matka Boží, Dcera Otce, Nevěsta Ducha Svatého. Dogmatem

o slavném nanebevzetí Matky Boží je vlastně naznačeno i vytožené páté dogma, které má specifikovat a petrifikovat její poslání, které je i pro nás všechny závazným vzorem. Co jiného je její slavné nanebevzetí než oslava, již Otec oslavuje svou nejmilejší Dceru. Tak jako oslavil svého Syna Vykupitele, tak analogicky oslavil i Synovu Spolupracovnici, která stejně jako On dokonale naplnila svou Otcem stanovenou roli.

V této souvislosti je nesmírně cenné všechno, co Ježíš říká také o Nejsvětější Trojici. Nic z jeho výkladu o Marii není pochopitelné a smysluplné, pokud nepřijímáme a nevyznáváme jednoho Boha ve třech osobách. Často slyšíme mluvit o třech monoteistických náboženstvích, jako by se jednalo o rovnostranný trojúhelník. Ale to je velký omyl. Monoteismus, který neví nic o Bohu, který je jeden, ale ve třech osobách, vidí Boha jen z dálky a nic neví o je-

ho nejvlastnější velikosti a vnitřním životě. Proto si Izraelité tak často zaměňovali pravého Boha s modlami. Boží Syn přišel „naplnit Zákon“ i v tom smyslu, že nám ukázal jeho smysl ve spojení s vnitřním životem Boha, bez kterého nemůžeme pochopit, co to znamená, že Bůh je Láska. I všichni, kteří si údajně osvětlili začali představovat Boha jako osamělého starce, který z dlouhé chvíle stvořil svět a dále se o něho nestará, se obrátili k nereálné představě, která nás proto opravdu nemůže uchvátit a přitahovat. Náboženství, která nepřijala Boha jakožto jednoho ve třech osobách, ačkoliv tato jeho podstata již je lidem zjevena a současně otevřena, odmítli pozvání na velkou svatební hostinu, která není pouze nějakým symbolem, ale skutečností. Kam se poděla moudrost rabínů, kteří právě tu největší Boží Moudrost odmítají a pokládají to za křivdu, kdyby ji měli přijmout? Pokud by to mělo být pro někoho právem a výsadou, pak je to něco podobného, jako privilegium, že nemusí respektovat a přijímat sluneční svit. Totéž obdobně platí o přijetí či nepřijetí Panny Marie jako naší Bohem darované Matky. Hlavní příčinou vši náboženské lhostejnosti, vlažnosti a lenosti je nedostatečná znalost nejvlastnější podstaty pravého náboženství: jakožto života v Bohu, který je Láska, a ve společenství andělů a svatých.

-/š-

Jan 4,7-15 uvádí setkání našeho Pána se samaršskou ženou: *Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“*

Ve stejném duchu rozvíjí svou úvahu i sv. Augustin: *„Myslete bez ustání na to, že je třeba milovat Boha a bližního: „Boha z celého srdce, z celé duše a ze vši mysli, a bližního jako sebe samého.“ Toto by mělo být ustavičným předmětem vašeho přemýšlení, rozjímání, vaší paměti, vašich činů, vašeho snažení. Láska k Bohu stojí na prvním místě v řádu příkazů, láska k bližnímu stojí na prvním místě v řádu uskutečňování. Vždyť ten, který ti lásku uložil ve dvou příkazích, ti nemohl uložit, abys nejprve miloval svého bližního a pak teprve Boha; ale Bůh je tvůj bližní. Protože však Boha ještě nemůžeš vidět, máš se láskou k bližnímu zasloužit o to, abys ho spatřil. Láskou k bližnímu očistiš svůj zrak, abys mohl patřit na Boha. Janovi je to jasné: „Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí“ (1 Jan 4,20). Je ti řečeno: Miluj Boha. Řekneš-li mi: Ukaž mi toho, koho mám milovat, co jiného bych odpověděl než to, co říká Jan sám: „Boha nikdy nikdo neviděl“ (Jan 1,18). Přesto však nejsi zcela vyloučen z patření na Boha: „Bůh,“ praví Jan, „je láska; a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu“ (1 Jan 4,16). Miluj tedy bližního a zahleď se do sebe na zdroj této lásky k bližnímu: tam – pokud je to možné – spatříš Boha. Začni tedy tím, že budeš milovat bližního: „Lámej svůj chléb hladovému, nuzné a pocestné uveď do svého domu, uvidíš-li nahého, přioděj ho a tvůj bližní neujde z tvé pozornosti“ (Iz 58,7). A co získáš, budeš-li takto jednat? „Tehdy vyrazí jako zora tvé světlo“ (Iz 58,8). Tvé světlo je tvůj Bůh, on je pro tebe „Zora“, protože vzejde až přejde noc tohoto světa. ... (Tehdy vyrazí jak jitřenka*

Vidění Boha dle svatého Augustina a zviditelnění našeho Pána výstavbou 30 studní v Africe

tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána – ekumenický překlad.)

Sv. Augustin dále doporučuje: *... Spěchej k prameni, prahni po prameni živé vody. V Bohu je nevysychající pramen života; v jeho světle je světlo, které nic nemůže zatemnit. Prahni po tomto světle; po tomto prameni a po tomto světle, jež tvé oči nemohou spatřit, k jehož spatření je však uzpůsoben vnitřní zrak; a po tomto prameni, po jeho vodě prahne vnitřní žízeň. Rozběhni se k prameni, ale ne jakkoli, ne tak, jak by běželo kterékoli zvíře: běž jako jelen; co to znamená: jako jelen? Nepovoluj v běhu. Běž horlivě a horoucně prahni po prameni, neboť říkáme-li jelen, říkáme rychlost.*

Pokud si to dáme dohromady, pak **pomoc potřebnému bližnímu je jako pomoc Bohu**. Kromě toho máme být v této záležitosti nejen usilovně pilní, rychlí, ale i čistí. Bůh nám pak **odměnou dává větší pramen** jeho lásky, tj. Ducha Svatého. **Ten nám umožní další rozšíření tohoto nebeského zdroje pro pomoc druhým**. Bůh své záležitosti řeší nejen svými anděly, ale i pomocí našich rukou. Bůh je *actus purus*, v staré češtině *čirý kon* (od slova *konati*); a člověk je stvořen k obrazu Božímu. Nejen andělé mají tak svou službu v Bohu. Lze dodat, že **Bůh leccos dobrého koná rovněž i pomocí svých lidských služebníků**.

Křesťanské misie v Indii dlouho neměly úspěch. Jednoznačně uspěla až blahoslavená Matka Tereza z Kalkaty. Rovněž i v případě výstavby 30 studní s instalací 10 vodních čerpadel augustiniánskými misiiemi v oblasti Poko v okrese Bas-Uele ve východním Kongu se předpokládá podobný úspěch. Žije tam asi 200 tisíc obyvatel etnik Bantu a Pigmejů. Děti nosí těžké nádoby s vodou řadu kilometrů a často pak trpí kýlou. Všichni pak trpí nemocemi způsobenými parazity přenášenými závadnou vodou. Celkový projekt je za 36 200 USD. Místní zajišťují práci a materiál za 6100 USD. Prakticky tak zbývá 1000 USD na jednu studnu. Zajištění financí se ujalo naše **SPOLEČENSTVÍ POMOCNÍKŮ ŘÁDU SV. LAZARA**. Postupně jsme zajistili a předali finance na výstavbu 25 studní, které se již postupně budují (v současnosti je hotovo 9 studní). Akci jsme zahájili dobročinným koncertem v květnu 2007, informační nástěnku jsme postupně umístili asi ve 20 pražských kostelích, měli jsme přednášku na Akademických týdnech a v rozhlase Proglas. Pomohly nám i informace na webu: <http://web.katolik.cz/svlazar/>

Původně jsme měli slib pomoci od ministerstva zahraničí. Projekt byl vypracován včas, byl odsouhlasen i vládou ČR, ale v minulém roce byl předán ministerstvu zemědělství, kde pomoc odmítli s tím, že mají jinou metodiku. Proto v akci ještě pokračujeme.

Máme příslib, že studny se mohou jmenovat dle přání dárců a záštitu nad výstavbou má augustiniánské vedení ve Vatikánu. Rovněž i vám může prokázat Bůh čest se této akci účastnit. Ve Společenství pomocníků máme na tuto akci samostatný účet **0001617440/2700**, kde jsou ná-

Výstavba studny

Realizovaná studna s vodním čerpadlem

klady pouze banky. S poštou máme dohodu a ta nám zasílá kopie složenek. Potvrzení pro slevy na daních pak bez problémů rozesíláme. V případě platby převodem z účtu však dárci neznáme.

Naše Společenství pomocníků v minulém roce poskytlo i další pomoc pro misie ve východním

Realizované studny s ručním čerpáním vody

Kongu, a to: pro augustiniánskou školní farmu se sirotky v Dungu 3200 EUR, sestrám služebnicím v Karama částku 1350 EUR na zásobník 10 000 litrů vody pro jejich misijní školu a zdravotní středisko. Dříve tam byla velmi nepravidelná dodávka vody, což ohrožovalo provoz jejich zařízení. Cisterna byla v úspěšném provozu již před loňskými Vánocemi. Naše Společenství pomocníků přispělo v letošním roce částkou 2750 EUR i sestrám od andělů, které chystají výstavbu hospice „Dům naděje“ v Kabuga. Ty neodradily ani potíže po střelných zraněních z místní občanské války. Kromě toho naše Společenství pomocníků má v sousední Rwandě dlouhodobé kontakty s mezinárodní organizací MAITRI se sídlem v Polsku. Společně tam již téměř 15 let podporujeme dalších šest řadů, které tam zatím mají dvanáct misijních stanic. Kromě pomoci sirotkům se tam realizuje ještě řada dalších projektů.

**SPOLEČENSTVÍ
POMOCNÍKŮ ŘÁDU
SV. LAZARA,
předseda Petr Jílek, KCLJ**

Misijní solidarita

Možná, že si ještě někteří čtenáři vzpomenou, že jsem před dvěma roky po svém návratu z Indie napsal do katolického tisku několik článků o nelehkém životě indických křesťanů a zároveň poskytl rozhovor Radu Proglas. Krásnou odezvou na tyto informace byly velkorysé dary na podporu zámořských misii.

Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova postupně rozvíjí své misijní dílo ve snaze navázat na nejlepší tradice starého Tovaryšstva. Na provinční misijní účet českých jezuitů číslo **193872605/0300** v období květen 2006 až červen 2008 zaslalo 193 našich přátel a dobrodinců 697 tisíc Kč. Finančně – částkou ve výši 657 tisíc Kč – jsme podpořili vybrané projekty v Indii jako:

- Vybudování nové knihovny pro bohoslovce interdiecézního semináře „Morning Star“ u Kalkaty, kde se připravuje kolem 190 studentů na kněžství; odesláno 280 tisíc Kč / 17 tisíc USD.

- Provozní výdaje nemocnice Svaté Rodiny pro malomocné ve Fatimanagar; řeholní sestry pečují o 60 nemocných, starají se o děti malomocných, vedou školku pro děti chudých a zdarma provozují lékařskou ambulanci a lékárnu pro vesničany z okolí. Naše podpora 230 tisíc Kč / 13 tisíc USD.

- Stavba nového kostela (původní byl zničen tsunami) v rybářské farnosti Pallam na jižním pobřeží 115 tis. Kč / 6,5 tisíce USD.

- Ostatní drobné aktivity, např. finanční podpora seminaristy, školné pro středoškoláka a menší sociální pomoc začínající mladé rodině; 32 tisíc / 2 tisíce USD.

Mimoto úplně na počátku skupina přátel Tovaryšstva darovala přímo rybářům 85 tisíc Kč na pořízení nového motoru pro rybářský člun na lov ryb. Pení-

ze našich dárců byly vynaloženy efektivně, adresně a účelně, většinou ve prospěch křesťanských institucí, jako je diecézní seminář, církevní nemocnice či farnost. Režijní náklady byly minimální, jednalo se pouze o bankovní poplatky za vedení účtu a převody peněz.

Jménem České provincie TJ bych chtěl všem dobrodincům upřímně poděkovat za podporu misijního díla, za peněžní dary a za projevenou důvěru. Je skvělé pomáhat k rozvoji Církve v zámořských misijních oblastech, přinášet lidem radost z Krista a tímto způsobem evangelizovat a měnit svět. Pouze Kristus a křesťanství je skutečně dobrou budoucností

a nadějí rozvojových zemí. Podpora misii zároveň znamená být skutečně „in“ v Církvi.

V zapačatém misijním díle budeme i s vaší pomocí a podporou pokračovat. Dlouhodobě chceme podporovat interdiecézní kněžský seminář a lepro-nemocnici Svaté Rodiny. Pokud to dovolí finanční situace a velkorysost dárců, je naším přáním ve spolupráci se španělskými spolupratry rozšířit naši činnost o misijní projekty v Bolívii a Ekvádoru.

Na zámořské jezuitské misie lze přispět na účet České provincie Tovaryšstva Ježíšova číslo **193872605/0300**, který je veden u Poštovní spořitelny; jako variabilní symbol uvádějte rodné číslo nebo IČO.

P. František Kuběna SJ

Starší děti - školní foto

Školka

LIDSKÁ PRÁVA VERSUS NÁBOŽENSKÁ SVOBODA

Anglická úřednice, která z náboženských důvodů odmítla registrovat homosexuály, vyhrála u pracovního soudu spor se svým zaměstnavatelem. Soud dospěl k závěru, že lidská práva nemohou převážit nad náboženským přesvědčením. Zaměstnavatel a spolupracovníci ženu urazili a zastrašovali. Soud pokáral úřad, že neprojevil nejmenší úctu k pravověrné křesťanské víře. Úřad má navíc k dispozici jiné pracovníky, kteří mohou požadovanou registraci provést.

ODMÍTNUTÍ HOMOSEXUÁLNÍCH SVAZKŮ

Kardinál Schönborn s veškerou rozhodností odmítl návrh zákona, který má v Rakousku svazky osob stejného pohlaví zrovnoprávnit s manželstvím: „Jste nadále přesvědčeni, že za stejné můžeme považovat jen to, co je stejné, a nestejné je nutno pokládat za nestejné. A právě partnerství osob stejného pohlaví, které má být právně uznáno civilním právem, a zčásti už uznáno je, je třeba chápat jako podstatně odlišné od manželství.“ Občanskoprávní zajištění takových partnerství již prakticky existuje, nelze je však nikdy označit za manželství. „Tím není a je něčím jiným. Proto je s ním třeba zacházet jinak. Manželství je něco podstatně jiného. Uznávat tento podstatný rozdíl není žádná diskriminace.“

V ZAJETÍ NAŠLA CESTU K BOHU

Ingrid Betancourtová, kterou kolumbijští povstalci drželi šest let v zajetí uprostřed džungle, podala svědectví, že největší silou byla pro ni víra v Boha. Kromě šatů mohla mít u sebe Bibli a růženec. „Džungle je nepřátelský svět s nebezpečnými zvířaty, ale nejnebezpečnější byli lidé.“ První tři roky byla stále připoutána, později jen v noci. Osvobozená zajatkyne chce nyní navštívit Lurdy a papeže Benedikta XVI.

Kath-net

Služebník Boží IGNÁC STUHLÝ (1869–1953) kněz a první český salesián

Narodil se 14. 12. 1869 v Boleslavi v Horním Slezsku v početné zemědělské rodině Šimona Stuchlého a Marianny, rozené Procházkové. Mateřtinou u nich byl místní dialekt. Obecnou školu navštěvoval v nedalekém Pišti, kde se sice vyučovalo v jazyce německém, ale učitel byl uvědomělý vlastenec.

Ignác vypomáhal nejdříve doma v hospodářství a se středoškolským studiem mohl začít, až teprve když mu bylo dvacet roků. Pomáhali mu při tom kněží v Olomouci, Klimkovicích a jinde. Systematicky se mohl věnovat studiím až u salesiánů v Turíně (1894–1897), kde mohl poznat první nástupce sv. Dona Boska, blahoslaveného Dona Ruu a blahoslaveného Dona Rinaldiho. Jejich ducha si pak odnesl do celého dalšího života.

Po noviciátě r. 1895 jako klerik byl poslán do Gorice v severní Itálii, kde byl asistentem a zároveň dokončoval studia teologie. Tady byl vysvěcen 3. 11. 1901.

V roce 1910 byl přeložen do Lublaně ve Slovinsku, kde byl ekonomem a staral se o stavbu nového kostela Panny Marie Pomocnice až do roku 1924.

Po Vánocích r. 1924 byl poslán do české komunity chlapců do Perosy, aby připravil začátek českého salesiánského díla. To se pak uskutečnilo v r. 1927, kdy Don Stuchlý přivedl salesiány na Moravu do Fryštáku u Zlína. Zde byl ředitelem a pak i provinciálem, na začátku i pro Slovensko, až do r. 1940. Provincie česko-moravská měla brzy pět domů: Fryšták, Ostrava, Praha, Brno a Pardubice. K nim za války i potom přibýly další, jako Ořechov, Hodoňovice, Přestavky atd., takže v roce 1948, když předával vedení novému provinciálovi, bylo jich zaregistrováno

celkem dvanáct. Sám se vrací do Fryštáku, kde vypomáhá ve zpovědnici, večerními promluvami a asistencí u studentů.

V roce 1950 těsně před obnovením salesiánských ústavů komunistickým režimem vážně onemocněl, salesiáni byli odvezeni do internačních klášterů a táborů a jeho převezli nejdříve do Zlína k řeholním sestřím františkánkám a potom do domova důchodců v Lukově. Zde ho zastihl druhý mrtvicový záchvat a 17. 1. 1953 tady ve velké pověsti svatosti umírá ve věku 83 let. Pochován byl ve Fryštáku 22. 1. 1953. Na jeho hrobě jsou napsána slova Dona Boska: „Očekávám vás v nebi.“

Skoro ihned se začalo uvažovat o zahájení beatifikačního procesu. Motivací k tomu byla celá řada: Vybudoval téměř z ničeho novou salesiánskou provincii, když ve všem spoléhal na Boží Prozřetelnost a pomoc Panny Marie. Nechal proto symbolicky převést kopii její sochy z Turína do Fryštáku, kde ji pak slavně přivítal a s velkou zbožností hluboce uctil.

Neustále si připomínal předpověď nástupce Dona Boska, bl. Michala Ruy: „Tvá misie je na severu. Připrav se dobře, budeš muset hodně trpět.“

MODLITBA ZA BLAHOŘEČENÍ

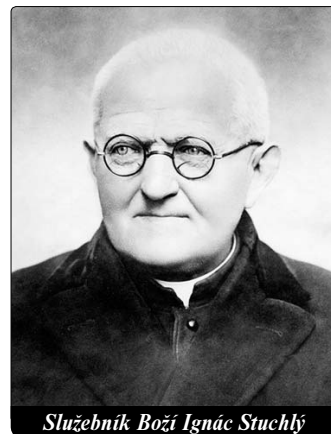
Všemohoucí věčný Bože, plný milosrdenství ke svým dětem, tys vedl svého věrného služebníka Ignáce, aby už zde na zemi svou láskou a pokorou, modlitbou a horlivostí pomáhal zejména mládeži znovu najít cestu ke Kristově církvi.

Dej, ať je mu přiznána pocta a sláva svatořečení. Nám pak dopřej, abychom ho dokázali napodobovat v modlitbě a činnosti, a tak přispěli k mravní a duchovní obrodě lidí kolem nás.

Na přímluvu svého služebníka Ignáce vyslyš prosbu, se kterou se k tobě obracíme, a daruj nám ze své lásky, aby...

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otcí.

Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás!

Služebník Boží Ignác Stuchlý

Pro stovky salesiánů, bývalých žáků, přátel a dobrodinců ve víře, byl příkladem neochvějně naděje a praktické lásky k mládeži. Dovedl poradit, povzbudit a posílit v těžkých dobách a až do posledních chvil života vykonával obětavě svou kněžskou službu. Jeho hrob je stále navštěvován poutníky.

K jeho hrobu se stále vrací staří i noví ctitelé nejen z Čech a Moravy, ale i z rodného kraje od Ratiboře ve Slezsku a jsou zaznamenány případy vyslyšení na jeho přímluvu.

Jaroslav Němec, Olomouc

Diecézní beatifikační proces P. Ignáce Stuchlého SDB byl ukončen v Olomouci v roce 2001. Dekret o jeho platnosti byl vystaven na Kongregaci pro svatořečení v Římě dne 29. 11. 2002.

Zprávy o případném vyslyšení proseb zasílejte na adresu: Arcibiskupství olomoucké, Wurmova 9, 771 01 Olomouc.

Služebnice Boží
ANNA ZELÍKOVÁ
 (1924–1941)
 terciářka karmelského řádu

Tato sedmnáctiletá dívka, která vešla ve známost jako dobrovolná oběť lásky a smíru za duše, se narodila 19. 7. 1924 jako dcera rolníka Aloise Zelíka a Anny, rozené Jirsákové, v Napajedlech. Výborné výchovy se jí dostalo v rodině a v církevní škole u sester sv. Kříže, kterou navštěvovala v letech 1929–1938. Mohla zde přistoupit i k prvnímu sv. přijímání v roce 1933, kdy zatoužila obětovat se zcela Bohu. Mělo to však zůstat tajemstvím mezi ní a Pánem.

Sestry vychovatelky hned od počátku u ní obdivovaly velkou lásku k modlitbě a adoraci. Rozhodující událost jejího mladého života se však stala na Zelený čtvrtek 15. 4. 1938, kdy náhodou zaslechla rozhovor o záměrně způsobeném potratu. Odešla do kaple ústavu řeholních sester a nabídla Kristu na smír za tento hřích svůj mladý život a své zdraví.

Následujícího dne, na Velký pátek, opakovala svou nabídku u Božího hrobu v kostele, kde dostala ihned první odpověď, když se náhle rozkašlala a začala chrlit krev. Pochopila tak, že Pán přijal její oběť, a naplnilo ji velké vnitřní štěstí.

Uposlechla sice, když ji chtěli léčit, ale žádný lék nepomáhal. Podnikla za tím účelem i pouť k Panně Marii na Svatý Hostýn, kde se zavázala slibem svatě čistoty nejdříve na jeden rok a později na celý život. Zároveň zatou-

žila vstoupit do kláštera ke karmelitkám v Praze.

Jelikož již byla těžce nemocná, její žádost byla zamítnuta. Směla však vstoupit do třetího karmelského řádu. Byla velice šťastná, když složila sliby jako terciářka. Stalo se tak 7. 2. 1941. Následovně 2. června pak přijala i škapulíř. Zemřela potom pokojně 11. 9. 1941.

S tajemstvím své oběti se svěřila své duchovní matce, řeholní sestře Ludmile. Ta to pak dosvědčila v jejím životopise od sestry Ivy Moučkové z řádu sv. Karla Boromejského, publikovaném pod názvem *Úsměv* (3. vyd. 1992).

Avšak už v roce 1957 vyšel strojopisem první životopis Anny od biskupa mons. Josefa Hloucha, jejího duchovního vůdce, který obsírně pojednává o jejích ctnostech, darech a milostech i o utrpeních a zkouškách. Mezi mladými se rozšiřovaly i některé její dopisy. V jednom např. napsala toto: „Hořet a svítit – mlčet však o svém spalování. Jak krásné je skryté utrpení!“

To všechno přispělo k její svaté pověsti a začalo se mluvit o žádosti ohledně zahájení beatifikačního procesu. V tom smyslu byl napsán olomouckému biskupu ordináři dopis od generálního představeného karmelitánů.

Proces samotný mohl být však zahájen až po pádu komunismu v roce 1990. Byly shro-

Služebnice Boží Anna Zelíková

**ANIČČINA MODLITBA
 K PANNĚ MARIÍ**

*„Matko Boží, ujisti Ježíše,
 že jsem ochotna za spásu duší
 podstoupit všechna muka
 duševní i tělesná,
 jak a kdy bude chtít,
 jen když duše budou
 zachráněny.*

*Má duše umírá touhou
 navždy spočinout
 na Tvém přesvatém Srdci,
 ale neprosím o to.
 Je třeba více odvahy k životu
 než ke smrti.*

*Dovol mi, ať smím umřít
 opuštěná,
 neznámá jako cizinka,
 chci zemřít pro Tebe,
 chci zemřít z lásky.“*

mážděny veškeré její písemnosti a bylo vyslechnuto 39 svědků. Všem byla známá její slova, pronesená těsně před smrtí na lůžku bolesti: „Všechno je tak krásné. Nechtěla bych s nikým měnit... Miluji Ježíše...“

Dokumentace byla doručena do Říma v roce 1995 a dekret o platnosti první fáze beatifikačního procesu byl zveřejněn 22. 3. 1997. Nyní probíhá vypracování odborné *Pozice* o životě a ctnostech této dívky a čeká se také na zázrak na její přímluvu.

Jaroslav Němec, Olomouc

Zprávy o případném vyslyšení proseb zasílejte na adresu: Arcibiskupství olomoucké, Wurmova 9, 771 01 Olomouc.

POŽEHNANÝ STROM

Na severu Izraele je místo se skupinou dvanácti olivovníků, z nichž jeden požehnal při své návštěvě v roce 2000 papež Jan Pavel II., když na Hoře blahoslavenství slavil Eucharistii. Jossi Karni, spolupracovník Židovských národních památek, navštívil toto místo a konstatoval, že ze všech stromů přináší bohaté plody jen tento požehnaný strom. Ostatní jsou zakrslé, ačkoliv vyrůstají na stejné půdě a mají stejnou vláhu a dostává se jim stejné péče.

**SCHVÁLENÝ PŘEKLAD
 MISÁLU**

Kongregace pro bohoslužbu schválila nový anglický překlad mešní knihy, který odpovídá instrukci *Liturgiam autenticam*, požadující jen doslovný překlad latinského textu. Tomu odpovídá nový anglický překlad. Kardinál Arinze a arcibiskup Ranjith projevili s překladem velkou spokojenost. Mezi jiným platí v tomto textu slova proměňování: *kerá se prolévá za vás a za mnohé*. Ve vyznání vin je zachováno trojí *moje vina, moje vina, moje velká vina*. Na „Pán s vámi“ se odpoví: „I s Duchem tvým.“ Nový text bude všeobecně zaveden po předchozí pastorační přípravě kněží a věřících, která je záležitostí biskupů.

**GREGORIÁNSKÝ
 CHORÁL**

Nově jmenovaný ředitel pro posvátnou hudbu Samuel Weber, americký benediktin, je přesvědčen, že se vyplatí naučit farnosti opět gregoriánskému chorálu. „Je to zpěv, který Bůh z našich rtů slyší nejraději.“ To odpovídá také požadavkům II. vatikánského koncilu, Úvodu k Římskému misálu a opakovanému přání Svatého otce. Gregoriánský chorál zpívala Matka Tereza i P. Pio. Je však třeba obnovit školy chorálu, aby vynikla jeho krása, která má své kořeny až ve Starém zákoně a prvních křesťanských obcích. „Je to možnost mít účast na společenství svatých.“

Kath-net

KRÁČEJME VE SVĚTLE -

dokončení ze str. 2

inspirovat koherentní vizi světa a seriózní dialog s jinými vizemi, které soupeří o mysl i srdce našich současníků.

Pokrok, nebo regrese?

A přece dějiny včetně těch z našich dnů nám ukazují, že otázku po Bohu není možno umlčet, stejně tak jako že lhostejnost k náboženské dimenzi lidského života konec konců degraduje a zrazuje samotného člověka. Není to snad poselství, které hlásá úžasná architektura této katedrály? Není snad toto ono tajemství víry, které nám hlásá tento oltář při každém slavení mše svaté? Víra nás učí, že v Ježíši Kristu, vtěleném Slovu, můžeme pochopit velikost našeho vlastního lidství, tajemství našeho pozemského života a vznesený úděl, který nás čeká v nebi (srov. GS 24). Víra nás navíc učí, že jsme Boží tvorové stvoření k jeho obrazu a podobnosti, obdaření nedotknutelnou důstojností a povolání k věčnému životu. Tím, že je degradován člověk, je degradován svět, který nás obklopuje; ztrácí svůj poslední smysl a míjí se svým cílem. To, co z toho vyplývá, je nikoliv kultura života, ale kultura smrti. Jak to může někdo pokládat za „pokrok“? Naopak, je to krok zpět, je to forma regrese, která nakonec vysušuje samotné zdroje života, ať už jednotlivců či celé společnosti.

Jak to viděl velmi jasně Ignác z Loyoly, víme, že jediným pravým „standardem“, podle kterého může být hodnocena každá lidská skutečnost, je Kříž a jeho poselství nezasloužené lásky, která triumfuje nad zlem, nad hříchem a nad smrtí, která tvoří nový život a nekonečnou radost. Kříž nám zjevuje, že najdeme sami sebe pouze tehdy, když darujeme svůj život, přijmeme Boží lásku jako nezasloužený dar a usilujeme, aby-

chom každého člověka přivedli ke kráse této lásky, a to skrze světlo pravdy, která jediná zaručuje spásu světa.

Výmluvná symbolika svěcení

A je to tato pravda – tajemství víry, čemu jsme se zasvětili (srov. Jan 17,17-19), a k této pravdě jsme byli povoláni, abychom rostli s Boží pomocí v každodenní věrnosti k jeho slovu uvnitř oživujícího společenství Církve. A přece – jak obtížná je tato cesta zasvěcení! Vyžaduje ustavičné „obrácení“, obětí umírání sobě samému, které je podmínkou k tomu, abychom plně náleželi Bohu, je to proměna mysli a srdce, která vede k pravé svobodě a k nové šíři vidění. Dnešní liturgie nám nabízí výmluvný symbol této postupné duchovní přeměny, ke které je každý z nás povolán. Od pokropení vodou, od hlásání Božího slova, od vyzvání všech svatých až k modlitbě posvěcení, pomazání a obmytí oltáře, k jeho bělostnému oblečení a ozdobení světlem – všechny tyto obřady nás zvou, abychom znovu oživilí naše vlastní zasvěcení při křtu. Zvou nás, abychom odvrhli hřích a jeho falešná lákadla a abychom stále více pili z hloubky oživujícího pramene Boží milosti.

Katedrála Panny Marie v Sydney

Omluva za zradu důvěry

Draží přátelé, kéž tento obřad v přítomnosti Petrova nástupce je okamžikem, který je novým zasvěcením a obnovou celé Církve v Austrálii. Chtěl bych zde odbočit a uznat se zahanbením rozhořčení, které jsme všichni pocítili v důsledku sexuálních zneužití mladistvých ze strany některých kněží a řeholníků tohoto národa. Jsem opravdu hluboce zasažen bolestí a utrpením, které tyto oběti musely snést, a ujišťuji, že jako jejich pastýř i já sdílím jejich utrpení. Tyto hanebnosti, které představují těžkou zradu důvěry, musí být rozhodným způsobem odsouzeny. Způsobily velkou bolest a poškodily svědectví Církve. Žádám vás všechny, abyste podpořili vaše biskupy a pomohli jim a spolupracovali s nimi v boji proti tomuto zlu. Oběti mají přijmout soustrast a péči a ti, kteří jsou odpovědní za toto zlo, musí být postaveni před soud. Je to naléhavá priorita podpořit tvorbu prostředí bezpečnějšího a zdravějšího, zvláště pro mládež. V těchto dnech, vyznačujících se slavením Světového dne mládeže, jsme povoláni, abychom uvažovali, jak drahocenný je poklad, který je nám svěřen v naší mládeži, a jak velká část poslání Církve v této zemi má být věnována jejich výchově a péči o ně. Zatímco Církve v Austrálii pokračuje v duchu evangelia odpovídat účinně

Socha Panny Marie v katedrále v Sydney

na tuto pastorační výzvu, spojuji se s vámi v modlitbách, aby tento čas očišťování přinesl s sebou uzdravení, smíření a vždy větší věrnost stále náročnějším morálním požadavkům evangelia.

Výzva k velkodušnosti

Toužím se nyní obrátit k seminaristům a mladým řeholníkům, kteří jsou mezi vámi, zvláštními slovy náklonnosti a povzbuzení. Draží přátelé, s velkou velkodušností jste nastoupili zvláštní cestu zasvěcení, zakořeněnou ve vašem křtu a nastoupenou jako odpověď na osobní Pánovo volání. Zavázali jste se různým způsobem přijmout Kristovu výzvu k následování, nechat za sebou všechny věci a věnovat svůj život úsilí o svatost a službě lidu.

V dnešním evangeliu nás Pán volá, abychom „uvěřili ve světlo“ (srov. Jan 12,16). Tato slova mají pro vás zvláštní význam, draží mladí seminaristé a řeholníci. Jsou výzvou, abyste důvěřovali v pravdu Božího slova a pevně doufali v jeho zalíbení.

Zvou nás, abychom se dívali očima víry na nevýslovná díla milosti všude kolem nás, i v oněch temných dobách, ve kterých se všechno naše úsilí jeví marným. Dovolte, aby tento oltář s obrazem mocného Krista, trpícího Služebníka, byl pro vás trvalou inspirací. Jsou zde jistě dva momenty, ve kterých každý věřící učedník cítí horko a tíži dne (srov. Mt 20,12) a zápas, jak dát prorocké svědectví světu, který se může jevit jako hluchý k potřebě Božího slova.

Ale nebojte se! Věřte ve světlo! Vezměte si k srdci pravdu, kterou jsme slyšeli dnes ve druhém čtení: „Ježíš Kristus je týž večera, dnes a na věky“ (Žid 13,8). Světlo Velikonoc ustavičně zahánění temnoty!

Pán nás volá, abychom kráčeli ve světle (srov. Jan 12,35). Každý z vás podstoupil největší a nejslavnější z bitev, onu být zasvěcen pravdě, růst v ctnostech, dosáhnout na jedné straně harmonie myšlenek a ideálů a na druhé straně souladu slov a skutků. Nastupte formaci s upřímností a v duchu hluboké kázně a v duchu vašich programů. Kráčejte každý den ve světle Kristově skrze věrnost osobní modlitbě a liturgii, živěné meditací o zjeveném Božím slovu. Církevní Otcové se rádi dívali na Písmo jako na duchovní ráj, na zahradu, kde se můžeme svobodně procházet s Bohem, obdivovat krásu a harmonii jeho plánu spásy, který přináší plody v samotném našem životě i v životě Církve a v průběhu dějin. Tedy modlitba a rozjímání o Božím slovu ať jsou maják, který osvětluje, očisťuje a vede vaše kroky na cestě, kterou vám Pán vyznačil. Učiňte každodenní slavení Eucharistie středem svého života. V každé mši svaté, když se na konci eucharistické modlitby pozvedá Tělo a Krev Páně, pozvedněte své srdce a svůj život v Kristu, s Kristem a pro Krista v jednotě Ducha Svatého jako láskyplnou oběť Bohu, našemu Otci.

Tak se, drazí mladí semináristé a řeholníci, vy sami stane- te živými oltáři, na kterých bude přítomna obětní láska Kristova jako inspirace a pramen duchovní potrawy pro ty, se kterými se budete setkávat. Tím, že jste objali Pánovo volání, abyste ho následovali v čistotě, chudobě a poslušnosti, nastoupili jste cestu radikálních učedníků a stáváte se pro mnohé své současníky „znamením, kterému bude odpíráno“ (srov. Lk 2,34). Utvářejte každodenně svůj život pod-

le vzoru sebeobětování samotného Pána v poslušnosti vůči vůli Otce. Tím způsobem objevíte svobodu a radost, které mohou přitáhnout další k této Lásce, která převyšuje každou lásku jako její zdroj a její poslední naplnění. Nezapomínejte, že čistota pro Boží království znamená obejmout život zasvěcený zcela lásce, lásce, která vás uschopní oddat se bez výhrad službě Bohu a být zcela přítomni pro bratry a sestry, zvláště pro ty, kteří to potřebují. Ty největší poklady, které budete sdílet s jinými mladými lidmi – svůj idealismus, velkodušnost, čas a energii – jsou skutečné oběti, které složíte na oltář Páně. Kéž jste schopni vždy vysoce oceňovat toto úžasné charisma, které vám Bůh dal pro svou slávu a pro výstavbu Církve.

Drazí přátelé, dovolte mi uzavřít tuto úvahu tím, že obrátím vaši pozornost k velké vitráži na kůru vaší katedrály. V ní Maria, Královna nebe, je představena na trůně v majestátu po boku svého božského Syna. Umělec představil Marii jako novou Evu, která obětuje Kristu, novému Adamovi, jablko. Toto gesto symbolizuje převrácení toho, co způsobila neposlušnost našich prarodičů, bohaté ovoce, které Boží milost vnesla do jejího života, a první plody tohoto vykoupeného a oslaveného lidstva, které Maria předešla do slávy ráje. Prosme Marii, Pomocnici křesťanů, aby pomáhala Církvi v Austrálii ve věrnosti k té milosti, skrze niž ukřižovaný Pán ustavičně „přitahuje k sobě“ všechno stvoření a každé lidské srdce (srov. Jan 12,32). Kéž síla Ducha Svatého posvěti věřící této země v pravdě a přinese bohaté ovoce svatosti a spravedlnosti za vykoupění světa a vede celé lidstvo k plnosti života kolem onoho Oltáře, kde v radosti nebeské liturgie jsme povoláni, abychom po celou věčnost zpívali Bohu chvály. Amen

*Bollettino Vaticano
Mezititulky redakce Světla*

Přípravné modlitby kněze ke mši svaté (2)

Modlitba svatého Tomáše Akvinského

Všemohoucí věčný Bože, hle, přistupuji k svátosti tvého jednorozrozeného Syna, našeho Pána Ježíše Krista. Přistupuji jako nemocný k lékaři života, jako nečistý k pramenu milosrdenství, jako slepý k světlu věčného jasu, jako chudý a nuzný k Pánu nebe a země. Prosím tvou bezmeznou štědrost, kéž uzdraví mou chorobu, obmyje mou nečistotu, osvíti mou slepotu, obdaruje mou chudobu a obleče mou nahotu, abych Chléb andělů, Krále králů a Pána pánů přijal s takovou úctou, s takovou zkrouteností a zbožností, s takovou čistotou a vírou, s takovým předsevzetím a úmyslem, aby to prospělo spáse mé duše. Dej mi, prosím tě, abych přijal nejen svátost, ale i podstatu a účinek svátosti. Ó nejmilostivější Bože, dej, ať Tělo tvého jednorozrozeného Sy-

na, které přijal z Panny Marie, přijmu tak, abych si zasloužil být vtělen do jeho mystického těla a započten mezi jeho údy. Nejlaskavější Otče, dopřej mi, abych na tvého milovaného Syna, kterého se nyní chystám přijmout zahaleného, mohl jednou patřit věčně tváří v tvář: jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh po všechny věky věků. Amen.

ÚVODNÍ PROSBA K ZÁSTUPNÉ MODLITBĚ ZA KNĚZE PŘEDE MŠÍ SVATOU

Všemohoucí a milosrdný Bože, jménem kněze, který se připravuje slavit Tvou nejsvětější Oběť, přednáším Ti slova modliteb, která jsi vnukl svým svatým, a prosím Tě z celého srdce, abys na přimluvu Matky Boží Panny Marie ovocem této modlitby naplnil jeho duši i srdce.

PAPEŽOVA NALÉHAVÁ PROSBA

Krátce před zveřejněním encykliky *Humanae vitae* zaslal papež Pavel VI. všem biskupům osobní dopis, ve kterém je naléhavě prosil o podporu v choulostivé otázce antikoncepce. Prosil je, aby „pevněji než kdykoliv předtím stáli na jeho straně a pomohli mu v situaci, kdy je třeba věřícím předložit choulostivý bod a vysvětlit a ospravedlnit jeho důvody“. „Je třeba uplatnit všechno pastorační úsilí, aby mezi věřícími nebo ve veřejném mínění nevznikla žádná nejasnost o postoji Církve v této věci.“ Tento nově objevený dopis by měl být „zrcadlem svědomí“ a znovu oživit papežskou nauku a informovat o jejích dobrých důsledcích.

POTRAT U NEZLETILÉ

S podporou státní poradny podstoupila ve Švýcarsku potrat 14letá dívka bez vědomí rodičů. Ačkoliv věc měla zůstat utajena, došlo k prozrazení a rodiče se nyní proti tomu velice ohrazují. Kantonální úřad péče o zdraví však postup schvaluje. Rozhodnutí pro nebo proti dítěti je podle jeho názoru otázkou osobního rozhodování, které je třeba respektovat i u nezletilé.

Neděle 17. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Z pokladů duše **8.08** Evangelium (P) **8.15** Rexik
8.35 Hornolidečko: Valašská Senice **8.45** Harfa Noemova **9.05** Vesnička soužití **9.15** Pro vita mundi (95) - Mgr. Daniel Kroupa **9.55** Evangelium **10.00** Mše svatá ze Slovenska (L) **11.15** Otevřete nám dveře milosrdenství **12.00** Angelus Domini **12.15** Zpravodajské Noeviny **12.25** Pro vita mundi (64) - David Danel **13.05** Na koberečku (28) **13.20** Školy pro Evropu **13.50** Djivan Gasparyan (Colours of Ostrava) **14.45** Po stopách apoštola Pavla (6/7) **15.20** Modli se a pracuj **15.50** Noční univerzita: Dr. Cezary Mizia, Th.D. - Boží záměr s člověkem **16.50** Cesty za poznáním: Thajsko **17.45** Simba, lví král (1/2) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Planetshakers (2/2) (P) **21.35** Collegium orientale **22.00** Kulatý stůl na téma: 100 let skautského hnutí **23.30** První čtení **23.55** Evangelium **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pondělí 18. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Rexik **8.25** Modli se a pracuj **9.00** Na koberečku (28) **9.15** Cesty za poznáním: Krugerův národní park, Acadia, Danube Watermeadow **9.40** Školy pro Evropu **10.05** Credo fis moll **11.05** Pro zdraví **11.15** Přírodní zábraky Ameriky (3/13) **11.45** Bablandia (18/20) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Angelus Domini **12.05** Pro vita mundi (65) - Ing. Rostislav Sochorec **12.40** Gospelový festival z Nového divadla v Turíně **14.15** Kulatý stůl na téma: Duchovní služba (nejen) v armádě **15.45** Rexik **16.05** Harfa Noemova **16.25** Ztracená ovečka **16.55** Otevřete nám dveře milosrdenství **17.30** Křížovky (7) - Dana Němcová **18.00** Řez **18.05** Příroda a Natura 2000 - horské a podhorské oblasti **18.35** Bablandia (19/20) **18.45** Po stopách apoštola Pavla (6/7) **19.15** Sváteční zastavení v dětské vesničce **19.25** Pro zdraví **19.35** Cesty za poznáním: Krugerův národní park, Acadia, Danube Watermeadow **20.00** Z pokladů duše **20.05** Krásy Čech a Moravy - Nelahozeves, Veltrusy (P) **20.35** Na koberečku (29) **20.55** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Chudí Páně **21.55** Otevřete nám dveře milosrdenství **22.20** Přírodní zábraky Ameriky (3/13) **22.50** Planetshakers (2/2) **00.10** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 19. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Rexik **8.30** Krásy Čech a Moravy - Nelahozeves, Veltrusy **9.00** Pro vita mundi (95) - Mgr. Daniel Kroupa **9.40** Cesty za poznáním: Rocky Mountains, Kilauea kráter, Fire Ohnivý kaňon **10.10** Noemova pošta (srpen 2008) **11.40** Bablandia (19/20) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Angelus Domini **12.05** Vánoční koncert Tomáše Kočka & Orchestru **13.05** Děti pomáhají dětem **13.50** Cesty za poznáním: Thajsko **14.40** Modli se a pracuj **15.10** Přírodní zábraky Ameriky (3/13) **15.40** Po stopách apoštola Pavla (6/7) **16.00** Rexik **16.20** Otevřete nám dveře milosrdenství **17.00** Krásy Čech a Moravy - Jindřichův Hradec **17.20** Harfa Noemova (10. díl) **17.40** Cesty za poznáním: Rocky Mountains, Kilauea kráter, Fire Ohnivý kaňon **18.10** Dr. Jan Fischer **18.35** Bab-

landia (20/20) **18.50** Cesty za poznáním: Egypt **19.45** Ztracená ovečka **20.00** Z pokladů duše **20.05** Bez hábitu: Fraternita malých sester Ježíšových **21.10** Historie válečného letectví (4. díl): Vzdušná válka začíná, Tvoření bitevních linií (P) **21.40** Po stopách apoštola Pavla (7/7) (P) **22.10** Krásy Čech a Moravy - Nelahozeves, Veltrusy **22.30** Přírodní zábraky Ameriky (3/13) **23.00** Příroda a Natura 2000 - horské a podhorské oblasti **23.25** Pro vita mundi (65) - Ing. Rostislav Sochorec **00.05** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 20. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Rexik **8.15** Bolek a Lolek (1. díl): Autostopaři **8.25** Na koberečku (29) **8.40** Historie válečného letectví (4. díl): Vzdušná válka začíná, Tvoření bitevních linií **9.10** Pro vita mundi (65) - Ing. Rostislav Sochorec **9.55** Cesty za poznáním: Země kaňonu, Valle de Viñales, Death Valley **10.30** Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. **12.00** Z pokladů duše **12.05** Pro zdraví **12.15** Cesty za poznáním: Egypt **13.10** Bez hábitu: Fraternita malých sester Ježíšových **14.30** Deset dní v Izraeli **15.30** Cesty za poznáním: Země kaňonu, Valle de Viñales, Death Valley **16.00** Rexik **16.10** Bolek a Lolek (1. díl): Autostopaři **16.20** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Chudí Páně **17.00** Po stopách apoštola Pavla (7/7) **17.30** Cesty za poznáním: Thajsko **18.20** Hornolidečko: Valašská Senice **18.35** O Mšálkovi (17/18) **18.45** Modlitba se zpěvy z Taizé **19.35** Křížovky (7) - Dana Němcová **20.00** Z pokladů duše **20.05** Harfa Noemova (11. díl) (P) **20.30** Quasimodo - Kristův kovboj **21.05** Pro zdraví (P) **21.15** Krásy Čech a Moravy - Nelahozeves, Veltrusy **21.35** Po stopách apoštola Pavla (7/7) **22.05** Křížovky (7) - Dana Němcová **22.25** Noemova pošta (srpen 2008) **00.05** Z pokladů duše **00.10** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 21. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Bolek a Lolek **8.25** Řez **8.35** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Chudí Páně **9.35** Pro zdraví **9.45** Quasimodo - Kristův kovboj **10.20** Cesty za poznáním: Krugerův národní park, Acadia, Danube Watermeadow **10.45** Příroda a Natura 2000 - horské a podhorské oblasti **11.10** Krásy Čech a Moravy - Nelahozeves, Veltrusy **11.30** Sváteční zastavení v dětské vesničce **11.40** Bablandia (20/20) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Angelus Domini **12.05** Cesty za poznáním: Země kaňonu, Valle de Viñales, Death Valley **12.40** Noemova pošta (srpen 2008) **14.10** Pro vita mundi (95) - Mgr. Daniel Kroupa **14.55** SHIZUOKA 07 - Na jedné lodi **16.00** Bolek a Lolek **16.20** Krásy Čech a Moravy - Nelahozeves, Veltrusy **16.50** Pro zdraví **17.00** Křížovky (7) - Dana Němcová **17.25** Hornolidečko: Valašská Senice **17.40** Ako rómska duša hľadá Boha **18.25** Dobrofest 2008 **18.35** Bablandia **18.45** Cesta domů **18.55** Cesty za poznáním: Krugerův národní park, Acadia, Danube Watermeadow **19.25** Žít cestou (6) - Kalvárie Moravská Třebová **19.50** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Pro vita mundi (96) - Jarmila Hejnochová (P) **20.45** Na koberečku (29) **21.00** Přírodní zábraky Ameriky (3/13) **21.30**

Matice cyrilometodějská s. r. o. v Olomouci se obrací na své čtenáře, zda by byl někdo ochoten laskavě darovat do naší knihovny čtyřsvazkové dílo **ThDr. Františka Cinka MŠE SVATÁ V BOHOSLUŽEBNÉM ŘÁDU CÍRKEVNÍHO ROKU**. Veškeré výdaje s tím spojené rádi uhradíme. Prosím kontaktujte nás na tel.: 585 222 803 nebo 585 220 626 (paní Mrtvá, pan Dehner) v době od 6 do 14 hodin. Děkujeme za Vaši ochotu a pomoc.

Redakce Světla

Noční univerzita: Dr. Cezary Mizia, Th.D. - Boží záměr s člověkem **22.30** Děti pomáhají dětem **23.10** Ztracená ovečka **23.30** Historie válečného letectví (4. díl): Vzdušná válka začíná, Tvoření bitevních linií **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 22. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Bolek a Lolek **8.25** Pro vita mundi (65) - Ing. Rostislav Sochorec **9.00** Ztracená ovečka **9.25** Dobrofest 2008 **9.35** Bez hábitu: Fraternita malých sester Ježíšových **10.40** Cesty za poznáním: Rocky Mountains, Kilauea kráter, Fire Ohnivý kaňon **11.10** Přírodní zábraky Ameriky (3/13) **11.40** Bablandia **11.55** Z pokladů duše **12.00** Angelus Domini **12.05** Harfa Noemova (11. díl) **12.30** Otevřete nám dveře milosrdenství **13.00** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Chudí Páně **14.00** Dobrofest 2008 **14.10** Modlitba se zpěvy z Taizé **15.00** Příroda a Natura 2000 - horské a podhorské oblasti **15.20** Žít cestou (7) - O křížové cestě s Markem Trizuljakem **15.40** Harfa Noemova (11. díl) **16.00** Bolek a Lolek **16.10** Po stopách apoštola Pavla (7/7) **16.40** Kulatý stůl na téma: Duchovní služba (nejen) v armádě **18.05** Zpravodajské Noeviny **18.15** Ztracená ovečka **18.35** Bablandia **18.45** Pro vita mundi (96) - Jarmila Hejnochová **19.25** Cesty za poznáním: Rocky Mountains, Kilauea kráter, Fire Ohnivý kaňon **20.00** Z pokladů duše **20.05** Kulatý stůl na téma: Adopce na dálku **21.40** SHIZUOKA 07 - Na jedné lodi **22.40** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Chudí Páně **23.40** Bez hábitu: Fraternita malých sester Ježíšových **00.40** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 23. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Bolek a Lolek **8.25** Cesty za poznáním: Petrified Forest, Namib Naukuft Park, Velká mešita Hassana II. (P) **9.00** Simba, lví král (1/2) **10.25** Čteme z křesťanských periodik (P) **10.35** Na koberečku (29) **11.00** SHIZUOKA 07 - Na jedné lodi **12.00** Angelus Domini **12.05** Ztracená ovečka **12.25** Po stopách apoštola Pavla (7/7) **12.55** Quasimodo - Kristův kovboj **13.30** MISSA JAZZ **14.20** Bez hábitu: Fraternita malých sester Ježíšových **15.20** Cesty za poznáním: Egypt **16.05** Bolek a Lolek **16.30** Křížovky (8) - Aleš Jaluška **17.00** Pro zdraví **17.10** Krásy Čech a Moravy - Nelahozeves, Veltrusy **17.40** Hornolidečko: Valašská Senice **17.55** Dr. Jan Fischer **18.20** Na koberečku (29) **18.35** O Mšálkovi (18/18) **18.45** Zpravodajské Noeviny **18.55** Cesty za poznáním: Petrified Forest, Namib Naukuft Park, Velká mešita Hassana II. **19.25** První čtení (P) **19.50** Čteme z křesťanských periodik **20.00** Z pokladů duše **20.05** SHIZUOKA 07 - Na jedné lodi **21.05** Noční univerzita: P. Petr Karas - Dar společenství **22.05** Křížovky (8) - Aleš Jaluška **22.30** Cesty za poznáním: Thajsko **23.50** Harfa Noemova (11. díl) **00.10** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO RODINY S DĚTMI NA SVATÉM HOSTÝNĚ 26.-28. ZÁŘÍ 2008

Obnovu povede: **P. Josef Linhart**

(spirituál teologického konviktu v Olomouci)

- **PROGRAM PRO RODIČE:** Jaké místo má Bůh v našem životě, manželství, rodině?
Téma: „Důvěra a naděje v našem životě“.
- **PROGRAM PRO DĚTI:** Katecheze, soutěže a hry pro starší děti, hlídání batolat a miminek. (Během programu pro rodiče se budou o děti starat pečovatelé.)
- **PROGRAM OBNOVY:** Pátek, sobota – promluvy kněze, společná modlitba, adorace, mše sv., možnost svátosti smíření nebo rozhovoru s knězem. Neděle – mše sv. v bazilice, společný program.
- Zahájení: pátek 18.00 (večeře).
- Ukončení: neděle 12.00 (oběd).

Geny za víkend:

- dospělí a děti nad 12 let – lůžko v pokoji se soc. zař. + plná penze: 790 Kč
- děti do 12 let – lůžko v pokoji se soc. zař. + plná penze: 590 Kč
- dospělí a děti nad 12 let – lůžko v pokoji bez soc. zař. + plná penze: 690 Kč
- děti do 12 let – lůžko v pokoji bez soc. zař. + plná penze: 490 Kč
- děti do tří let zdarma – bez nároku na lůžko a stravu
- příspěvek na pečovatele pro děti 360 Kč na rodinu/víkend

Kontaktní adresa: Centrum pro rodinný život,
Biskupské nám. 2, 772 00 Olomouc,
tel.: 587 405 250, e-mail: rodina@arcibol.cz

Poselství Královný míru

Drahé děti!

V tomto čase, kdy myslíte na tělesný odpočinek, já vás zvu k obrácení. Modlete se a pracujte tak, aby vaše srdce dychtilo po Bohu Stvořiteli, který je pravý odpočinek vaší duše i vašeho těla. Necht' On vám odkryje svou tvář a necht' On vám dá svůj mír. Já jsem s vámi a přimlouvám se u Boha za každého z vás.

Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!

Medžugorje, 25. 7. 2008

BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ NENÍ AUTOMATICKÉ

Kardinál Schönborn zdůraznil ve své katechezi, že Boží milosrdenství není bezpodmínečné. Bůh chce sice spasit všechny lidi, ale to závisí také od obrácení jednoho každého. Lidem dnes hrozí nebezpečí proto, že nikdo se Božího soudu nebojí. Je odpovědností křesťanů, aby světu tuto skutečnost připomínali. Bezprávi, kterého jsme ve světě svědky, nesmí mít poslední slovo. Bůh nemůže být hluchý k nářku trpících, pronásledovaných, hladovějících a mučených.

Kath-net

BREVIÁŘ PRO LAIKY

16. – 23. SRPNA 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 8.		PO 18. 8.		ÚT 19. 8.		ST 20. 8.		ČT 21. 8.		PÁ 22. 8.		SO 23. 8.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1734	1953	1722	1941	1478	1664	1228	1363		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvilky:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1734	1953	1723	1941	1479	1665	1228	1363		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1735	1954	1724	1942	1654	1871	1232	1367		
Antifona k Zach. kantiku	711	801	1155	1284	1170	1300	1477	1663	1724	1943	1479	1665	1232	1368		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1724	1943	1724	1943	1655	1872	1232	1368		
Závěrečná modlitba	711	802	1156	1284	1476	1662	1477	1663	1478	1664	1479	1665	1480	1666		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	711	802	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	1736	1955	1727	1946	1660	1877	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	1737	1956	1730	1949	1663	1880	810	911
Ant. ke kant. P. M.	710	801	711	802	1164	1294	1180	1310	1477	1663	1731	1950	1479	1666	711	802
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	1731	1950	1731	1950	1664	1881	811	911
Záv. modlitba	711	802	711	802	1165	1295	1476	1662	1477	1663	1478	1664	1479	1665	712	803
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 17. 8. – 20. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 56,1-6-7

Ž 67(66),2-3.5.6+8

Odp.: 4 (*Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekterý národ!*)

2. čt.: Řím 11,13-15.29-32

Ev.: Mt 15,21-28

Slovo na den: *Neodpověděl ani slovo.*

Pondělí 18. 8. – ferie

1. čt.: Ez 24,15-24

Dt 32,18-19.20.21

Odp.: 18a (*Opustil jsi Boha, který tě zplodil.*)

Ev.: Mt 19,16-22

Slovo na den: *Mít poklad v nebi.*

Úterý 19. 8. – nez. pam. sv. Jana Eudese

1. čt.: Ez 28,1-10

Dt 32,26-27ab.27cd-28.30.35cd-36ab

Odp.: 39c (*Já usmrcuji a já oživuji.*)

Ev.: Mt 19,23-30

Slovo na den: *Každý, kdo opustil, dostane.*

Středa 20. 8. – památka sv. Bernarda

1. čt.: Ez 34,1-11

Ž 23(22),1-3a.3b-4.5.6

Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

Ev.: Mt 20,1-16

Slovo na den: *Denár.*

Čtvrtek 21. 8. – památka sv. Pia X.

1. čt.: Ez 36,23-28

Ž 51(50),12-13.14-15.18-19

Odp.: Ez 36,25 (*Pokropím vás očistnou vodou a budete čisti od všech svých nečistot.*)

Ev.: Mt 22,1-14

Slovo na den: *Svatební sň plná hostí.*

Pátek 22. 8. – památka P. Marie Královný

1. čt.: Ez 37,1-14

Ž 107(106),2-3.4-5.6-7.8-9

Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mt 22,34-40

Slovo na den: *Miluj.*

Sobota 23. 8. – nez. pam. sv. Růženy z Limy nebo sobotní pam. P. Marie

1. čt.: Ez 43,1-7a

Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14

Odp.: srov. 10b (*Hospodinova velebnost bude sídlit v naší zemi.*)

Ev.: Mt 23,1-12

Slovo na den: *Mluví.*

**ŠTASTNĚ ZASÁHL DO VÝCHOVY CELE
KNĚŽSKÉ GENERACE**
Uspořádal P. Alois Kotek

Kniha o Antonínu Šuránkovi, duchovním vůdci v kněžském semináři. Podobnými slovy, jako je název knihy, se o něm vyjádřil již ThDr. Vaňák, pozdější arcibiskup. A jiný svědek uvádí: „Jako spírůtál olomouckého semináře si byl velmi dobře vědom své velké zodpovědnosti před Bohem za výchovu nás, moravských kněží, abychom byli kněžskými dle vzoru Ježíše Krista, horlivými a svatými. Překvapilo mě velmi, že i on překonával nejednu životní krizi. Prožíval jsem je také, ale otec Antonín mne z nich vyváděl...“

Brož., A5, 128 stran, 98 Kč
PEKAŘSKÝ UČEDNÍK ZE ZNOJMA
Wilhelm Hünermann • Z němčiny přeložil
Česlav Ludvík Malík O.Praem.

Životopisný román o sv. Klementu Marii Hofbauerovi (1751–1820), chudém chlapci z moravských Tasovic, který se stal redemptoristou a knězem. Bývá nazýván apoštolem Varšavy a byl také duchovní oporou Vídně obsazené Napoleonem.

FIBOX a Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 208 stran, 249 Kč
SVATÝ FRANTIŠEK Z PAULY
Giuseppe Fiorini Morosini • Z italštiny přeložila
Tereza Šimíková

Morosiniho kniha je plodem dlouhodobého historického zkoumání a představuje zatím nejspolehlivější životopis sv. Františka z Pauly. Přístupným a poutavým způsobem jsou zde zachyceny rozhodující události světcova života i doby a jeho význam pro univerzální církev.

větší životopis sv. Františka z Pauly. Přístupným a poutavým způsobem jsou zde zachyceny rozhodující události světcova života i doby a jeho význam pro univerzální církev.

*Karmelitánské nakladatelství • Váz., 130 x 190 mm, 312 stran
+ 8 stran barevné obrazové přílohy, 299 Kč*
**JADRNÉ MEMENTO • ŽIVOTOPISNÝ NÁSTIN
ČESKÉHO PROVINCIALA JEZUITŮ LEOPOLDA
ŠKARKA SJ (1874–1968)**
Bernard Pitrun SJ

Jedinečný historický dokument k dějinám jezuitského řádu z let 1900–1968. V osobních vzpomínkách zaznívají také důležitá témata z obecnějších českých dějin: Škarkův úkol jako papežského zprostředkovatele při ohlášení abdikace pražskému arcibiskupovi Kordačovi; situace ve školství za první republiky; finanční strategie jednotlivých diecézí atd. Předmluvu ke knize napsal kardinál Tomáš Špidlík SJ, součástí knihy je i černobílá obrazová příloha.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Brož., 145 x 200 mm, 472 stran, 350 Kč
FOTIOVO SCHIZMA (HISTORIE A LEGENDA)
František Dvorník • Z francouzštiny přeložila Tereza Heiderová

Studie předního českého byzantologa, s teologickým doporučením Y. Congara, odhaluje životní drama a rehabilituje odkaz jednoho z nejvdělanějších mužů Východu – řeckého patriarchy v 9. století Fotia.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Váz., přebal,
165 x 235 mm, 576 stran, 480 Kč*
Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 2

147/2002

P.P.

D + 1
771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.